

Marko Korhonen

VÄLIAIKAISEN METSÄSTYSKIELLON KÄYTTÖKELPOISUUS SUOMEN LAIN- SÄÄDÄNNÖSSÄ

Opinnäytetyö

Liiketalouden ammattikorkeakoulututkinto

Liiketalouden koulutus

2025

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tutkintonimike	Tradenomi (AMK)
Tekijä/Tekijät	Marko Korhonen
Työn nimi	Väliaikaisen metsästyskiellon käyttökelpoisuus Suomen lainsäädännössä
Toimeksiantaja	Kaakkois-Suomen poliisilaitos
Vuosi	2025
Sivut	48 sivua, liitteitä 2 sivua
Työn ohjaaja(t)	Juha Häkkinen

TIIVISTELMÄ

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia väliaikaisen metsästyskiellon käytön mahdollisuuksia viranomaistoiminnassa. Metsästyskiellosta on säädetty rikoslaisissa (39/1889, 48a. luku). Tämänhetkisen lainsäädännön mukaan metsästyskieltoon voidaan määrätä metsästysrikokseen syytettynä oleva henkilö osana rikosoikeudellista seuraamusta. Tämä tapahtuu syyttäjän vaatimuksesta tuomioistuinkäsittelyssä. Metsästyskiellon määrittäminen tulisi laajentaa siten, että tutkivalla viranomaisella olisi mahdollisuus määrätä metsästysrikoksesta epäilty henkilö väliaikaiseen metsästyskieltoon jo esitutkintavaiheessa. Tämä voisi toimia mm. ennalta estävänä tekijänä metsästysrikosten osalta.

Tämä opinnäytetyö on toteutettu kvalitatiivisia tutkimusmenetelmiä hyödyntäen. Opinnäytetyössä on tutkittu voimassa olevaa metsästysrikosten lainsäädäntöä ja väliaikaiselle metsästyskiellolle on otettu vertailukohteeksi väliaikainen ajokielto ja sen määrittämiseen liittyvä lainsäädäntö. Tutkimuksessa on hyödynnetty haastatteluita, joissa vastaamassa oli henkilöitä, jotka ovat perehtyneet työssään oikeustieteeseen. Näillä edellä mainituilla keinoilla tutkimuksessa pyrittiin saamaan vastausta siihen, olisiko nyky-lainsäädäntöä tarpeellista muuttaa väliaikaisen metsästyskiellon osalta siten, että se olisi käytettävissä jo metsästysrikosten esitutkinta vaiheessa.

Nykyinen voimassa oleva lainsäädäntö mahdollistaa sen, että tahallisesta metsästysrikoksesta epäiltynä olevalla henkilöllä on mahdollisuus jatkaa laillisesti metsästysharrastustaan aina siihen saakka, kunnes tuomioistuin on julistanut päätöksen metsästysrikoksesta syytettynä olevalle henkilölle. Tämä sotii yleistä oikeuskäsitystä vastaan siitä, mikä tavallisella kansalaisella on Suomen oikeusjärjestelmästä.

Haastattelin tätä opinnäytetyötä varten eri organisaatioiden edustajia sekä yksittäisiä henkilöitä. Näiden haastatteluiden perusteella voidaan todeta, että yleinen mielipide väliaikaisen metsästyskiellon muuttamisesta rikoslakiin kannatettiin. Haastateltavat olivat yhtä mieltä siitä, että väliaikaisen metsästyskiellon määrittämisen mahdollisuus jo esitutkintavaiheessa toisi ennalta estävyyttä metsästysrikosten osalta.

Asiasanat: metsästysrikos, väliaikainen metsästyskielto, rikoslaki

Degree title	Bachelor of Business Administration
Author (authors)	Marko Korhonen
Thesis title	The applicability of a temporary hunting ban in Finnish legislation
Commissioned by	Southeastern Finland Police Department
Time	2025
Pages	48 pages, 2 pages of appendices
Supervisor	Juha Häkkinen

ABSTRACT

The purpose of this thesis was to investigate the possibilities of imposing a temporary hunting ban in official activities. The hunting ban is stipulated in the criminal code (39/1889, 48a. chapter). According to the current legislation, a hunting ban can be imposed on a person accused of a hunting crime as part of a criminal sanction. This happens at the request of the prosecutor during the court proceeding. The imposition of a hunting ban should be extended in such a way that the investigating authority would have the possibility to order a person suspected of a hunting crime to a temporary hunting ban already in the preliminary investigation phase. This could work e.g as a preventive factor for hunting crimes.

This thesis was implemented using qualitative research methods. In the thesis, the current legislation on hunting crimes was studied and the temporary driving ban and the legislation related to its imposition were taken as a reference point for the temporary hunting ban. The research utilized interviews in which the respondents were persons who are familiar with jurisprudence in their work. With the aforementioned methods, the study examined whether it would be necessary to change the current legislation regarding the temporary ban on hunting, so that a ban could already be imposed during the preliminary investigation of hunting crimes.

The current legislation enables a person suspected of an intentional hunting crime to have the opportunity to legally continue his hunting hobby until the court has announced a decision for the person accused of a hunting crime. This goes against the general understanding of law, what an ordinary citizen has about the Finnish legal system.

For this thesis, I interviewed representatives of various organizations and individuals. Based on these interviews, it can be concluded that the public opinion on introducing the temporary ban on hunting was supported. The interviewees agreed that the possibility of imposing a temporary ban on hunting already in the preliminary investigation phase would prevent hunting crimes.

Keywords: hunting crime, temporary hunting ban, criminal law

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	5
2	TUTKIMUKSEN TOTEUTUS JA AINEISTO.....	6
2.1	Tutkimuskysymys.....	7
2.2	Tutkimusmenetelmät.....	7
2.2.1	Haastattelu.....	8
2.2.2	Oikeuslähdeoppi.....	8
2.2.3	Aikaisempi tutkimus.....	9
3	KESKEISIMMÄT KÄSITTEET.....	10
3.1	Metsästys.....	10
3.2	Metsästysrikos.....	11
3.3	Törkeä metsästysrikos.....	12
3.4	Metsästyskielto.....	12
3.5	Ajokielto.....	13
4	TOIMEKSIANTAJAN ESITTELY.....	15
4.1	Kaakkois-Suomen poliisilaitos.....	15
4.2	Komisario Harri Horttanaisen haastattelu.....	15
5	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN JA HAASTATTELUT.....	17
5.1	Harri-Pekka Pohjolainen (Itä-Suomen poliisilaitos).....	18
5.1.1	Keskustelua Case Savukukosta.....	20
5.1.2	Keskustelu vaihtoehtoisista ennaltaestävyyden keinoista.....	22
5.2	Teemu Simenius (Metsästäjäliitto).....	23
5.3	Suomen riistakeskus.....	28
5.4	Metsästystä harrastavien haastattelut.....	32
5.4.1	Keskustelua väliaikaisesta metsästyskiellosta.....	32
5.4.2	Keskustelua lainsäädännön kehittämisestä.....	33
6	TULOKSET JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	34
6.1	Haastattelut.....	34

6.2	Vertailu lainsäädännössä muihin Pohjoismaihin	35
6.2.1	Ruotsi.....	35
6.2.2	Norja	35
6.2.3	Tanska.....	36
6.3	Hallintomenettely ja lainsäädäntö	36
6.3.1	Hallintomenettely ajokiellossa.....	37
6.3.2	Esitutkintalaki.....	38
6.3.3	Nykyisen lainsäädännön esityö.....	39
6.4	Tilastot	41
7	TUTKIMUKSEN ARVIOINTI.....	42
7.1	Tutkimuksen luotettavuuden arviointi.....	42
7.2	Tutkimuksen eettisyys	43
8	LOPUKSI	43
	LÄHTEET.....	46
	LIITTEET	
	Liite 1. Rikosnimikkeiset tilastot	
	Liite 2. Metsästyskieltotilastot	

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö sai alkunsa, kun pohdin eri suurpeto- ja metsästysohjeistusten vaihtoehtoja työnantajani Kaakkois-Suomen poliisilaitoksen käyttöön. Olin tämän asian tiimoilta yhteydessä Itä-Suomen poliisilaitoksella työskentelevään ylikomisario Harri-Pekka Pohjolaiseen, jolla on laaja tietämys metsästysrikoksiin liittyvissä asioissa. Tämän yhteydessä keskustelimme Pohjolaisen kanssa myös nykylainsäädännöstä. Pohjolaisella oli tähän useita hyviä ajatuksia siitä, millä eri keinoin metsästysrikoksiin syylistymistä voitaisiin ennalta ehkäistä nykyistä paremmin. (Pohjolainen 2024b.)

Lisäksi tässä puhelinkeskustelussa yhdeksi puheenaiheeksi nousi mm. Case Savukukko, joka on Itä-Suomen poliisilaitoksen vuosina 2022–2023 tutkima laaja rikoskokonaisuus, joka liittyi laittomaan metsästykseen. Tässä tapauksessa oli Pohjois-Savon alueella salametsästetty lukuisia metsästykseltä rauhoitettuja eläimiä kuten ahmaa, ilvestä ja sutta. Näitä eläimiä on mahdollista metsästää silloin, kun niille on haettu asianmukaista kananhoidolliseen metsästykseen liittyvää tai vahinkoperusteiseen liittyvää poikkeuslupaa Suomen riistakeskuksesta tai niille on myönnetty viranomaisen toimesta lopetusmääräys vahinko- ja turvallisuusperusteisesti esimerkiksi vaaraa aiheuttavan eläimen lopettamiselle (Suomen riistakeskuksen 2025b, 22–23).

Pohjolaisen (2024b) mukaan tätä edellä mainittua rikoskokonaisuutta ajatellen olisi yhtenä ennalta estävänä keinona toiminut esitutkintaviranomaisen mahdollisuus määrätä rikoksesta epäilty henkilö väliaikaiseen metsästyskieltoon. Otinkin tämän väliaikaisen metsästyskiellon tutkimukseni kohteeksi. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan metsästyskielto tuomitaan osana rikosoikeudellista seuraamusta syyttäjän vaatimuksesta käräjäoikeuden käsittelyssä. Tämän takia esimerkiksi tahallista metsästysrikoksesta epäillyllä henkilöllä on teoreettinen mahdollisuus jatkaa metsästysharrastustaan aina käräjäoikeudesta saamaansa lainvoimaiseen tuomioon saakka. Tämä sotii sitä käsitystä vastaan, mikä peruskansalaisella on Suomen lainsäädännöstä. Asian voisi rinnastaa esimerkiksi liikennesrikoksiin kuten rattijuopumus tai törkeä liikenneturvallisuuden vaarantaminen.

Näissä tapauksissa esitutkintaviranomaisella on mahdollisuus määrätä edellä mainituista rikoksista epäilty henkilö väliaikaiseen ajokieltoon, joka astuu voimaan pääsääntöisesti välittömästi itse teon jälkeen. Tavallisesta kansalaisesta tuntuiskin kovin ihmeelliseltä, jos viranomainen ei näin toimisi ja törkeästä rattijuopumuksesta epäilty henkilö jatkaisi autolla ajamistaan normaalisti tapahtuman jälkeen. Saman asian voi rinnastaa tilanteeseen, jossa henkilö on epäiltynä törkeästä metsästysrikoksesta. Esimerkiksi metsästäjä A on ampunut saalaa karhun, jonka rahallinen arvo on maksimissaan 15 500 euroa, jolloin metsästäjä B pohtii, miten voi olla mahdollista, että kyseinen henkilö on laillisesti mukana syksyllä hirvijahdissa, vaikka poliisi on tältä vienyt aseetkin pois. Tämän esimerkin kautta olen itse vakuuttunut siitä, että nykyistä rikoslakia (39/1889, 48a. luku, 6. §) tulisi päivittää siten, että siihen tulisi uutena lisäyksenä väliaikainen metsästyskielto esitutkintaviranomaisten käytettäväksi.

Olen suorittanut tähän tutkimukseen haastatteluita, joita käsitellään luvussa 5. Tutkimuksessa on kuvattu nykyinen lainsäädäntö väliaikaiseen metsästyskieltoon liittyen ja vertailukohteeksi on tutkimuksessa otettu väliaikaisen ajokiellon määrääminen. Lain valmistelutyöhön liittyen tutkimukseen on käytetty apuna mm. asiantuntijoiden kommentteja eri organisaatioista. Tutkimuksen yhteydessä selvitin, onko vastaavaa lainsäädäntöä olemassa tai käytössä naapurimaissamme Ruotsissa, Norjassa tai Tanskassa.

2 TUTKIMUKSEN TOTEUTUS JA AINEISTO

Tämä tutkimus on toteutettu kvalitatiivisen tutkimusmenetelmän mukaisesti. Hirsjärven ym. (2009) mukaan laadullinen eli kvalitatiivinen tutkimus keskittyy ymmärtämään ilmiöitä syvällisesti ja kokonaisvaltaisesti. Se pyrkii saamaan selville ihmisten kokemuksia, näkemyksiä ja merkityksiä, joita he liittävät tutkitavaan ilmiöön. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käytetään usein aineistonkeruumenetelmiä, kuten haastatteluja, havainnointia ja dokumenttianalyysiä. (Hirsjärvi ym. 2009, 164.)

Tämän tutkimuksen keskiössä ovat mm. eri sidosryhmille suoritettut haastattelut. Näiden haastatteluiden kohteet ovat tekemisissä työssään metsästysrikoksiin liittyvän lainsäädännön kanssa. Tutkimuksessa on hyödynnetty myös lainopillista tutkimusmenetelmää.

2.1 Tutkimuskysymys

Tutkimuskysymys on: Onko väliaikainen metsästyskielto käyttökelpoinen Suomen lainsäädännössä? Tätä kysymystä ohjaava alatutkimuskysymys on: Tulisiko viranomaisella olla mahdollisuus määrätä metsästysrikoksesta epäilty henkilö väliaikaiseen metsästyskieltoon?

Toivon tämän tutkimuksen herättävän sen lukijassa ajatuksen seuraaviin kysymyksiin, joihin pyrin tällä tutkimuksella saamaan vastauksia:

1. Lainsäädännön kehittäminen: Onko nykyinen lainsäädäntö riittävä metsästysrikosten ennaltaehkäisyyn, vai tulisiko väliaikaisen metsästyskiellon käyttöä laajentaa esitutkintavaiheeseen?
2. Oikeudenmukaisuus: Onko oikein, että metsästysrikoksesta epäilty henkilö voi jatkaa metsästysharrastustaan tuomioistuimen päätökseen asti? Miten tämä vaikuttaa yleiseen oikeuskäsitykseen?
3. Ennaltaehkäisy: Voisiko väliaikainen metsästyskielto esitutkintavaiheessa toimia tehokkaana ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä metsästysrikoksia vastaan?
4. Vertailu muihin kieltoihin: Miten väliaikainen metsästyskielto vertautuu väliaikaiseen ajokieltoon? Voidaanko näiden kahden kiellon lainsäädäntöä soveltaa samankaltaisesti?
5. Tutkimuksen luotettavuus: Miten hyvin tutkimuksessa käytetyt kvalitatiiviset menetelmät ja haastattelut tukevat esitettyjä johtopäätöksiä?

2.2 Tutkimusmenetelmät

Laadullisessa tutkimuksessa pyritään ymmärtämään tarkasteltavana olevaa ilmiötä mm. tutkimuksessa olevien henkilöiden näkökulmasta. Tämä tarkoittaa sitä, että siinä ollaan kiinnostuneita tutkimuksessa olevien henkilöiden kokemuksista, ajatuksista ja tunteista ja niistä merkityksistä, joita ihmiset tutkimuksen kohteena olevalle asialle antavat. (Puusa & Juuti 2020, 9.) Tämän tutkimuksen tavoitteena oli nimenomaan saada kerättyä haastateltavien ajatuksia mm. tutkimuskysymysten pohjalle, niin että ne tukisivat tutkimuksesta tehtyjä johtopäätöksiä.

2.2.1 Haastattelu

Vilkkä (2015) toteaa, että puhuttaessa teemahaastattelusta käytetään siitä myös nimitystä puolistrukturoitu haastattelu. Teemahaastattelussa tutkimusongelmasta poimitaan keskeiset aiheet tai teemat, joita tutkimushaastattelussa olisi välttämätöntä käsitellä tutkimusongelmaan vastaamiseksi. (Vilkkä 2015, 124.) Tämän tutkimuksen haastatteluissa hyväksi käytettiin muutamia pääkysymyksiä, joiden ympärille haastattelut rakentuivat pääpiirteissään avoimiksi haastatteluiksi. Teemahaastattelussa kysymykset eivät voi olla täysin vapaa-muotoisia, vaan niiden tulee olla suunniteltuja siten, että ne tuottavat tutkimuksen tavoitteiden ja ongelmanasettelun kannalta merkityksellisiä vastauksia (Tuomi & Sarajärvi 2013, 75).

Tämän tutkimuksen haastatteluissa pyrittiin mahdollisimman avoimeen haastattelumuotoon. Avoimessa haastattelussa haastattelija selvittelee mm. haastateltavan ajatuksia sekä käsityksiä sen mukaan, kun ne tulevat aidosti vastaan keskustelun kuluessa (Hirsjärvi ym. 2009, 209).

Haastatteluita suorittaessa tulee ottaa huomioon, että olivatpa ne sitten strukturoituja (tarkoin määritellyt kysymykset) tai strukturoimattomia haastatteluita (avoimet haastattelut) haastatteluilla kysytään viime kädessä kuitenkin suurin piirtein sitä samaa asiaa, joka on tutkimusongelmana. Haastatteluiden avulla saatuja vastauksia ei kuitenkaan voi tai tule pitää sellaisenaan tutkimuksen tuloksena (Alasuutari 2011, 81.)

2.2.2 Oikeuslähdeoppi

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan voimassa olevaa lainsäädäntöä metsästyskiellon osalta. Lainopillisessa tutkimuksessa oikeudella tarkoitetaan useimmiten voimassa olevaa oikeutta, eli oikeutta sellaisena kuin sen ajatellaan tarkastelu hetkellä olevan voimassa tarkastelun kohteena olevassa oikeusyhteisössä (Rautiainen ym. 2023, 24).

Rautiaisen ym. (2023) kirjassa lainoppi on määritelty seuraavanlaisesti. Lainoppi tunnetaan myös oikeusdogmatiikkana, mikä on tutkimusala, joka tarkastelee oikeutta normijärjestelmänä. Sen tehtävänä on antaa suosituksia siitä,

miten viranomaisen tai tuomioistuimen tulisi soveltaa lakia. Lainoppi tutkii oikeuden sisältöä tulkitsemalla oikeuslähteitä ja tuottaa näin tietoa voimassa olevasta oikeudesta. Lainoppi voidaan määritellä hyvän ja perustellun argumentaation tieteenksi, sillä se ei tutki säännönmukaisuuksia eikä sen tutkimustuloksia voida vahvistaa empiiristen havaintojen avulla. Menetelmällisesti lainopillinen tutkija toimii ja ajattelee usein samalla tavalla kuin lainsoveltaja, kuten viranomaisen tai tuomioistuin, ja siksi tutkijalla sanotaan olevan sisäinen näkökulma oikeuteen. (Rautiainen ym. 2023, 19.)

Miten oikeutta tulisi tutkia? Rautiainen ym. (2023, 46) mukaan oikeustutkimuksessa tai edes sen yksittäisillä osa-alueilla ei ole yleisesti oikeaa, kaikissa tilanteissa pätevää tutkimuksen mallia. Tämä johtuu mm. tutkimusongelmien ja -asetelmien monimuotoisuudesta. Tässä tutkimuksessa yhtenä tulokulmana on verrata jo voimassa olevaa lainkäyttöä esitutkintaviranomaisen päätöksentekomalliksi, joka löytyy ajokiellon osalta ajokorttilaista. Tämä auttaa ymmärtämään sitä, olisiko metsästyskiellon osalta mahdollista muuttaa nykyistä lakia samalla tavalla sovellettavaksi, kuten se tapahtuu ajokieltoa koskevissa päätöksissä.

2.2.3 Aikaisempi tutkimus

Tutkimusaineistojen keruussa kannattaa etsiä taloudellisia ja tarkoituksenmukaisia ratkaisuja. Kaikkia ongelmia ei tarvitse ratkaista keräämällä aineistoa alusta alkaen, eikä opinnäytetyön arvo riipu siitä, miten aineisto on hankittu. Joihinkin tutkimusongelmiin voi löytyä vastauksia jo olemassa olevista aineistoista, kun taas toisiin ongelmiin tarvitaan itse kerättyä lisäaineistoa. (Hirsjärvi ym. 2009, 186.)

Tähän tutkimukseen ei löytynyt aiemmin tehtyä vastaavaa tutkimusta, joka olisi nimenomaisesti käsitellyt suoraan ja ainoastaan metsästyskieltoa tai väliaikaista metsästyskieltoa. Metsästyskieltoa on sivuttu nimikkeenä ammattikorkeakoulujen opinnäytetöissä, jotka ovat käsitelleet metsästyksen liittyviä tutkimuksia.

3 KESKEISIMMÄT KÄSITTEET

Käsittelen seuraavassa tälle tutkimukselle keskeisimmät käsitteet. Metsästysrikokset ja metsästyskielto on säädetty rikoslain (39/1889, 48a. luku), joka käsittelee luonnonvararikoksista säädettyjä pykäliä. Ajokieltoon liittyvä lainsäädäntö on sisällytetty ajokorttilakiin (386/2011). Metsästyskielto on rikosoikeudellinen seuraamus (Rikoslaki 48a. luku, 6. §), kun ajokielto on asiassaan hallinnollinen päätös (Poliisi 2025a).

Hallinnolliset päätökset ovat viranomaisten tekemiä päätöksiä, joka voi koskea yksittäistä henkilöä, yritystä tai muuta tahoa. Nämä päätökset perustuvat lakiin, ja ne tehdään julkisen vallankäytön yhteydessä. (Kulla & Salminen 2024, 33.) Ajokiellot ovat hallinnollisia päätöksiä, jotka tehdään edistämään liikenneturvallisuutta (HE 212/2010, 2.1.: Ajokielto). Metsästyskielto määrätään tuomioistuimen puolesta, minkä tarkoituksena on suojella riistaeläimiä sekä luonnon tasapainoa (HE 221/2010, 1.1.: Rikoslaki). Molempien päätösten pääasiallinen tarkoitus on estää henkilöä jatkamasta rikollista toimintaa.

3.1 Metsästys

Metsästys on villieläinten pyydystämistä ja tappamista yleensä ruuaksi, turkiksi tai muiksi hyödykkeiksi. Se on myös tapa kontrolloida eläinkantoja ja säilyttää ekosysteemin tasapaino. Metsästyksessä käytetään erilaisia menetelmiä, kuten ampuma-aseita, ansoja ja jousiaseita. Metsästys on usein myös harrastus, jossa metsästäjät nauttivat luonnossa liikkumisesta ja saaliin pyydystamisestä (Suomen riistakeskus 2023, 17, 175–177.)

Metsästyslailla (615/1993, 2. §) on määritelty metsästys seuraavasti: ”Metsästyksellä tarkoitetaan luonnonvaraisena olevan riistaeläimen pyydystämistä ja tappamista sekä saaliin ottamista metsästäjän haltuun. Metsästystä on myös pyyntitarkoituksessa tapahtuva riistaeläimen houkutteleva etsiminen, kiertäminen, väijyminen, häytyttäminen tai jäljittäminen, koiran tai muun pyyntiin harjoitetun eläimen käyttäminen riistaeläimen etsimiseen, ajamiseen tai jäljittämiseen sekä pyyntivälineen pitäminen pyyntipaikalla viritettynä pyyntikuntoon”.

Metsästyslain (615/1993) 20. §:ssä on määritelty metsästyksen yleiset vaatimukset, jotka on kirjattu lakiin seuraavasti: ”Metsästystä on harjoitettava kestävän käytön periaatteiden mukaisesti ja siten, että riistaeläinkannat eivät vaarannu, luontoa ei tarpeettomasti vahingoiteta, riistakantaa ei vaaranneta eikä eläimille tuoteta tarpeetonta kärsimystä. Riistaeläinkantojen tuoton jatkuvuus on pyrittävä turvaamaan tarkoituksenmukaisella riistanhoidolla. Metsästys ei saa aiheuttaa vaaraa tai vahinkoa ihmiselle tai toisen omaisuudelle”.

3.2 Metsästysrikos

Metsästysrikos on tilanne, jossa metsästäjä ei noudata sääntöjä ja lakeja, joita on asetettu turvaamaan eläimiä ja luontoa. Näitä rikoksia voi esiintyä monissa eri muodoissa, kuten metsästystä ilman asianmukaista lupaa, rauhoitettujen eläinten metsästystä, kiellettyjen pyyntivälineiden käyttöä tai metsästystä rauhoitusaikana. Metsästysrikokset voivat myös sisältää moottoriajoneuvon tai muiden kiellettyjen välineiden käyttämisen metsästystoimintaan. Metsästysrikosten ennaltaehkäisy ja tutkinta ovat tärkeitä riistaeläinten suojelun ja luonnon tasapainon säilyttämisen kannalta (Rikoslaki 48a. luku, 1. §.) Metsästysrikos on määritelty laissa seuraavanlaisesti:

Joka tahallaan tai törkeästä huolimattomuudesta oikeudettomasti

- 1) metsästää käyttäen metsästyslaissa kiellettyä pyyntivälinettä tai pyyntimenetelmää taikka vastoin metsästyslaissa säädettyä moottorikäyttöisen kulku-
neuvon käytön rajoitusta,*
- 2) metsästää vastoin metsästyslain tai sen nojalla annettua riistaeläimen rauhoitusta tai metsästyskieltoa tai -rajoitusta tai kiintiötä koskevaa säännöstä tai määräystä taikka ilman pyyntilupaa, hirvieläimen pyyntilupaa tai poikkeuslupaa tai*
- 3) aiheuttaa metsästäessään vaaraa tai vahinkoa ihmiselle tai toisen omaisuudelle taikka rikkoo yleisen turvallisuuden vuoksi annettua metsästystä koskevaa kieltoa tai rajoitusta, on tuomittava metsästysrikoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. (Rikoslaki 48a. luku, 1. §.)*

3.3 Törkeä metsästysrikos

Törkeä metsästysrikos on vakavampi muoto metsästysrikoksesta, ja siitä säädetään rikoslain (48a luku, 1a. §). Törkeä metsästysrikos toteutuu, kun metsästysrikoksen olosuhteet ovat erityisen moitittavia. Tällaisia olosuhteita voivat olla esimerkiksi rikoksen suunnitelmallisuus, laajamittaisuus, merkittävä haitta luonnonvaraiselle eläimistölle tai vakava ympäristön vahingoittaminen. Laissa törkeä metsästysrikos on kirjattu seuraavasti:

Jos metsästysrikoksessa

- 1) rikos tehdään erityisen raa'alla tai julmalla tavalla,
- 2) rikoksen kohteena on suuri määrä riistaeläimiä,
- 3) tavoitellaan huomattavaa taloudellista hyötyä,
- 4) rikos tehdään erityisen suunnitelmallisesti tai
- 5) tapetaan ahma, ilves, karhu, metsäpeura, saukko tai susi taikka vahingoitetaan sitä ja rikos on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä, rikosentekijä on tuomittava törkeästä metsästysrikoksesta vankeuteen vähintään neljäksi kuukaudeksi ja enintään neljäksi vuodeksi. (Rikoslaki 48a. luku, 4a. §.)

3.4 Metsästyskielto

Metsästyskielto tarkoittaa, että henkilölle kielletään metsästäminen tietyksi ajaksi. Tämä kielto voidaan määrätä, jos henkilö on syylistynyt metsästysrikokseen, kuten metsästämiseen ilman lupaa tai rauhoitettujen eläinten tappamiseen. Kun henkilö on metsästyskiellossa, hän ei saa metsästää lainkaan, ja hänen on noudatettava kieltoa määrätyn ajan, yleensä tuomioistuimen päätöksen mukaisesti. Toisin sanoen, metsästyskielto on rangaistus, jonka avulla pyritään estämään rikollinen toiminta ja suojelemaan eläimiä sekä luontoa (Rikoslaki 48a. luku, 6. §.) Metsästyskielto on kirjattu lakiin seuraavasti:

Törkeästä metsästysrikoksesta tuomittava on samalla määrättävä metsästyskieltoon vähintään kolmeksi ja enintään kymmeneksi vuodeksi. Tuomioistuin voi kuitenkin jättää kiellon määräämättä, jos siihen on erityisen painavia syitä. Metsästysrikoksesta tuomittava, joka on menettelyllään osoittanut ilmeistä piittaamattomuutta metsästäystä koskevista säännöksistä, voidaan määrätä met-

sästyskieltoon vähintään yhdeksi ja enintään viideksi vuodeksi. Metsästyskieltoon määrättävä on samalla velvoitettava luovuttamaan metsästyskorttinsa riistanhoitoyhdistykselle. Metsästyskielto tuomitaan syyttäjän vaatimuksesta. Metsästyskieltoon määrätty ei saa metsästyskiellon aikana metsästää eikä toimia metsästyslain 28. §:ssä tarkoitettuna metsästyksen johtajana. (Rikoslaki 48a. luku, 6. §.)

Lisäksi tässä laki pykälässä on kerrottu, että metsästyskielto voidaan määrätä henkilölle, joka jätetään rangaistukseen tuomitsematta vastuukärajaa, syynta-keisuutta tai rangaistuksen tuomitsematta jättämistä koskevien säännösten nojalla. Kielto on voimassa muutoksenhausta huolimatta, kunnes asia on lainvoimaisesti ratkaistu. (Rikoslaki 48a. luku, 6. §.)

Metsästyskiellosta löytyy säännökset myös metsästyslaista (615/1993). Metsästyslain (10. luku, 78. §) ”metsästyskieltoon tuomitulle ei anneta uutta metsästyskorttia kiellon aikana”. Metsästyslaissa (10. luku, 78a. §) kerrotaan, että ”*tuomioistuimen on ilmoitettava metsästäjärekisterin pitäjälle sekä kieltoon määrätyn henkilön kotipaikan poliisille ratkaisustaan, jolla on määrätty metsästyskielto. Tuomioistuimen velvollisuudesta tehdä ilmoitus merkitsemällä ratkaisusta tieto oikeushallinnon valtakunnallisen tietojärjestelmän ratkaisu- ja päätösilmoitusjärjestelmään tai toimittamalla tiedot Oikeusrekisterikeskukselle niiden välittämiseksi metsästäjärekisterin pitäjälle ja kieltoon määrätyn kotipaikan poliisille säädetään tarvittaessa oikeusministeriön asetuksella. Merkinnän tekemiseen ja tietojen toimittamiseen sovelletaan, mitä oikeushallinnon valtakunnallisesta tietovarannosta 955/2020 annetussa laissa sekä sen nojalla säädetään*” (Metsästyslaki 10. luku, 78. §.)

3.5 Ajokielto

Ajokielto on viranomaisen määräämä toimenpide, jonka tarkoituksena on ennalta estää uudelleen rikokseen syyllistyminen kiellon voimassaolon aikana (HE 212/2010). Yleinen käsitys ajokiellosta on se, että sitä pidetään samanlaisena rangaistuksena kuten itse teosta tuomittu rangaistus kuten sakko tai vankeus. Ajokielto on kuitenkin turvaamistoimenpide, jolla pyritään varmistamaan se, ettei kieltoon määrätty henkilö jatkaisi osallistumistaan liikenteeseen kuljettajana. (HE 212/2010.) Ajokiellon vaikutukset ovat moniulotteiset kieltoon

määrätyn henkilön arkeen. Se rajoittaa mm. harrastuksissa ja töissä liikumista. Kansalaisilla on hyvä käsitys siitä, että ajokielto määrätään pääsääntöisesti heti sen perusteiden täytyessä, ja tästä syystä tällä kiellolla on suuri preventiivinen vaikutus, joka lisää mm. liikenneturvallisuutta. Ajokiellon maksimikausi voi olla viisi vuotta.

Poliisin on määrättävä moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettaja ajokieltoon, jos hän on syyllistynyt törkeään liikenneturvallisuuden vaarantamiseen, rattijuopumukseen, törkeään rattijuopumukseen tai vaarallisten aineiden kuljetusrikokseen. Ajokielto voidaan jättää määräämättä, jos kuljettajaa ei tuomita rangaistukseen.

Poliisin on määrättävä ajo-oikeuden haltija ajokieltoon, jos:

- 1. Hän ei täytä ajokorttiluvan myöntämisen edellytyksiä.*
- 2. Hän rikkoo ajokorttiluvan ehtoja tai ei toimita vaadittuja lääkärintlausuntoja määräajassa.*
- 3. Hän on syyllistynyt liikenneturvallisuuden vaarantamiseen, joka osoittaa vakavaa piittaamattomuutta.*
- 4. Hän on syyllistynyt kulkuneuvon kuljettamiseen oikeudetta.*
- 5. Hänet on ulkomailla tuomittu liikennejuopumuksesta tai hän on syyllistynyt siihen.*

Ajokieltoon määrätään myös, jos kuljettaja häiritsee tieliikenteen valvontalaitteita siten, että ne tuottavat virheellistä tietoa ajo- ja lepoajoista. (Ajokorttilaki, 7. luku 64. §.)

Poliisimies voi määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon ja ottaa ajokortin tai kuljettajantutkintotodistuksen haltuunsa, jos on todennäköisiä syitä epäillä ajo-oikeuden haltijan syyllistyneen rattijuopumukseen, törkeään liikenneturvallisuuden vaarantamiseen tai vaarallisten aineiden kuljetusrikokseen. Ajokielto voidaan määrätä myös, jos ajokyky on sairauden tai vian vuoksi heikentynyt, tai jos on syytä epäillä ajo-oikeuden haltijaa muista rikkomuksista. Rajavartiomies voi määrätä ajo-oikeuden haltijan väliaikaiseen ajokieltoon ja ottaa ajokortin haltuunsa rajavalvonnan tai muun virkatehtävän yhteydessä, jos on todennäköisiä syitä epäillä rattijuopumusta. (Ajokorttilaki, 7. luku 70. §.)

4 TOIMEKSIANTAJAN ESITTELY

4.1 Kaakkois-Suomen poliisilaitos

Kaakkois-Suomen poliisilaitos toimii viidentoista kunnan alueella. Toiminta-alue ulottuu merellisestä Kotkasta pohjoisessa Kouvolaan ja idässä Parikkalaan. Kaakkois-Suomen alueelle tyypillistä on pitkä itäraja sekä siihen liittyvä liikenne. Rajanylityspaikkoja on neljä, Imatra, Nuijamaa, Vainikkala ja Vaalimaa. Kaakkois-Suomen alueella toimii myös Kotka-Hamina-satama sekä kansainvälinen lentokenttä Lappeenrannassa. (Poliisi 2025b.)

Kaakkois-Suomen poliisilaitoksen paikallispoliisin tehtävänä on ylläpitää yleistä järjestystä ja turvallisuutta, torjua rikollisuutta, tutkia rikoksia ja ryhtyä toimenpiteisiin niihin syyllistyneiden saattamiseksi syytteeseen.

Poliisilaitosta johtaa poliisipäällikkö Ari Karvonen, joka vastaa poliisilaitoksen toiminnasta sekä toiminnan vaikuttavuudesta, tuloksellisuudesta ja kehittämisestä. (Poliisi 2025c.)

4.2 Komisario Harri Horttanaisen haastattelu

Haastattelin Kaakkois-Suomen poliisilaitoksella työskentelevää komisario Harri Horttanaista, joka toimii mm. päällystövastaavana erävalvonta toimintoihin liittyvissä asioissa (Horttanainen 2025).

Horttanainen kertoo, että metsästysrikosten tutkinta on Kaakkois-Suomen poliisilaitoksella järjestetty siten, kuin muukin rikostutkinta. Tutkittavaksi tulevat rikosilmoitukset ohjautuvat esikäsitteilyn kautta rikostutkinnan alueelliseen tutkintayksikköön. Metsästysrikoksia tulee Kaakkois-Suomen poliisilaitoksella vuositasolla tutkittavaksi pieni määrä. Horttanainen toteaa, että metsästysrikollisuus on piilorikollisuutta. Tapaukset päätyvät poliisiin tietoon useimmiten joko niin, että joku ulkopuolinen kertoo tapauksesta, asia tulee ilmi muun tutkinnan tai metsästäys valvonnan yhteydessä tai esimerkiksi metsästä löytyy kuollut rauhoitettu eläin, joka todetaan tapetuksi ihmisen toimesta. Kaikki tutkintaan päätyneet metsästysrikokset eivät päädy käräjäoikeuteen asti, vaan tapauksiin tehdään tutkinnan päätös esimerkiksi, sillä perusteella, ettei tapauksessa ole syytä epäillä rikosta, asia on käsitelty sakkomenettelyssä tai syyttäjä tekee asiassa syyttämättäjättämispäätöksen. (Horttanainen 2025.)

Kysyin Horttanaiselta, että mitä mieltä hän olisi tässä tutkimuksessa esitetyn kaltaisesta lakimuutoksesta. Horttanainen kertoi, että lakimuutos olisi hyvä, mutta se tulisi laatia erittäin tarkasti. Väliaikainen metsästyskielto toimisi ajokiellon tapaan hallinnollisena seuraamuksena ja tämän tulisi käydä ilmi myös lainsäädännöstä. Väliaikaisen metsästyskiellon määrääminen poikkeaa ajokiellon määräämisestä. Esimerkkinä Horttanainen kertoi, että törkeästä rattijuopumuksesta epäilty henkilö, jonka poliisi on tavannut ajosta tienpäältä, tulee lainsäädännön mukaan määrätä väliaikaiseen ajokieltoon välittömästi. Törkeästä metsästysrikoksesta epäiltyä ei tulisi puolestaan määrätä välittömästi väliaikaiseen metsästyskieltoon varsinkaan, jos tapauksessa ei ole olemassa todennäköisiä syitä rikoksesta. (Horttanainen 2025.)

Tutkinnanjohtajan tulisi käyttää tässä asiassa korkeaa harkintavaltaa ja toimia mielellään yhteistyössä syyttäjän kanssa. Horttanainen sisällyttäisi väliaikaisen metsästyskiellon koskemaan ainoastaan törkeitä metsästysrikkoksia. Väliaikaista metsästyskieltoa voisi käyttää, kun kyseessä on ylitörkeä rikos, asiassa on olemassa todennäköiset syyt rikoksesta ja teko on tahallaan tai tuotuksellisesti aiheutettu. Tällöin väliaikaiseen metsästyskieltoon määrääminen olisi Horttanaisen mukaan perusteltua. Lievemmissä tapauksissa korostuu yksilön oikeusturva kysymykset, jonka takia Horttanainen ei pidä väliaikaista metsästyskieltoa poliisin määräämänä välttämättä hyvänä. (Horttanainen 2025.)

Tähän Horttanainen lisää, että mikäli seurauksena olisi vain sakko, niin täytyisivätkö väliaikaisen metsästyskiellon osalta oikeus- ja hallintolain periaatteet. Perusmuotoisen metsästysrikkoksen muodot ja kirjat ovat laajat. Näin ollen joissakin tapauksissa voisi olla ihan perusteltuakin määrätä väliaikainen kielto, mutta ei kaikissa tapauksissa. Tämän johdosta Horttanainen näkee, että perusmuotoisen metsästysrikkoksen osalta väliaikainen metsästyskielto voisi muodostua ongelmalliseksi yksilön oikeusturvan sekä oikeusperiaatteiden noudattamisen suhteen. (Horttanainen 2025.)

Lisäksi Horttanainen toteaa, että tutkinta kestää monesti pitkään luonnonvararikoksissa, kun rikoksesta epäillyn puolesta ja vastaan kerätään todistusaineistoa ja kuullaan eri asianosaisia. Tällöin jos epäilty olisi määrätty ajokielto

tapausten kaltaisesti välittömästi metsästyskieltoon, voisi oikeusturva seikat huomioiden tämä olla kohtuuton toimenpide. Lainsäädäntöä muuttaessa tulisi Horttanaisen mukaan lakiin kirjata, että törkeästä metsästysrikoksesta epäilty henkilö voidaan määrätä väliaikaiseen metsästyskieltoon pidättämiseen oikeutetun virkamiehen toimesta. (Horttanainen 2025.)

Kysyin Horttanaiselta, että olisiko laissa jotakin muuta muutettavaa tai lisättävää metsästysrikoksiin liittyen. Tähän Horttanaisella ei ollut mitään lisättävää. Sen sijaan Horttanainen toivoi, että metsästysrikoksiin liittyen olisi enemmän avointa, oikeudenmukaista ja rehellistä keskustelua. Esimerkkinä Horttanainen toi Suomessa vallitsevan petopoliittisen keskustelun. Poliisi ei ole riista- ja petopoliitikassa osapuolena, eikä näin ollen ota näihin kysymyksiin kantaa. Nämä kuuluvat maa- ja metsätalousministeriölle, Luonnonvarakeskukselle ja Suomen riistakeskukselle. (Horttanainen 2025.)

Poliisille tulee ilmoituksia esimerkiksi susi havainnoista ja kansalaiset toivoisivat, että niitä voitaisiin mm. lopettaa poliisin myöntämällä lopetuspäätöksellä. Tämä on lain mukaan mahdollista, kun eläin aiheuttaa vaaraa yleiselle järjestykselle ja turvallisuudelle. Poliisin tehtävä on suojella ihmisiä vaaroilta. Kuitenkin esimerkiksi nämä susi havaintoilmoitukset ovat useasti sellaisia, että ne eivät aiheuta ihmisille vaaraa ja lain mukaan poliisin tulee myös suojella luonnonvaroja ja varsinkin sellaisia, jotka ovat laissa säädetty suojeltaviksi, kuten susi, karhu, ilves jne. Tämä aiheuttaa kansalaisten näkökulmasta ristiriitaisen kuvan, kun kansalaiset vaativat poliisin toimenpiteitä, mutta poliisi joutuu noudattamaan ja punnitsemaan toimenpiteet lakien ja poliisihallituksen ohjeiden mukaisesti. Tämän tapaiset asiat vaatisivat enemmän avointa keskustelua, joka voisi tuoda enemmän ymmärrystä kansalaisille siitä, että millä tavoin/perustein eri viranomaiset toimivat omissa tehtävissään. (Horttanainen 2025.)

5 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN JA HAASTATTELUT

Tässä tutkimuksessa haastateltiin mm. useiden organisaatioiden edustajia. Haastatteluissa tiedustelin heidän näkemystään siitä, miten he suhtautuisivat nykyisen rikoslain 48a luvun 6. §:n muutokseen. Näillä haastatteluilla pyrin saamaan syvällisempää ymmärrystä eri organisaatioiden edustajien näkemyk-

sistä ja mielipiteistä koskien edellä mainitun lain mahdollista muutosta. Tavoitteena on selvittää, miten he suhtautuisivat siihen, että esitutkintaviranomaisella olisi mahdollisuus määrätä rikoksesta epäilty henkilö väliaikaiseen metsästyskieltoon. Tämä tieto voi auttaa arvioimaan muutoksen vaikutuksia ja hyväksyttävyyttä eri sidosryhmien keskuudessa.

Haastatteluita on suoritettu nimellä sekä anonyymisti. Haastatteluita varten oli laadittu muutama pääkysymys, mutta pääpiirteittäin haastattelut suoritettiin avoimina haastatteluina, jonka teema pysyi pääkysymysten ympärillä. Teema-haastattelussa kaikkein oleellisinta on yksityiskohtaisten kysymysten sijaan se, että haastattelu etenee tiettyjen keskeisten teemojen varassa. Tämä vapauttaa pääosin haastattelun tutkijan näkökulmasta ja tuo tutkittavien äänen kuuluviin. (Hirsjärvi & Hurme. 2022, 4.2.3: Teemahaastattelu.)

Näissä haastatteluissa pääkysymyksinä toimivat samankaltaiset seuraavat kysymykset:

1. Mitä mieltä olet ajatuksesta, että metsästyskiellon määrittämisen mahdollisuus laajenisi esitutkintaviranomaisen käytettäväksi siten, että rikoksesta epäilty henkilö voitaisiin määrätä jo esitutkintavaiheessa väliaikaiseen metsästyskieltoon?
2. Pidätkö nykyistä lainsäädäntöä riittävänä metsästysrikosten osalta?
3. Olisiko nykyisessä lainsäädännössä jotakin muuta muutettavaa?
4. Näkeekö haastateltava ennalta estävyyden vaikutusta, jos nykyistä rikoslain 48a luvun, 6. §:ää muutettaisiin, kysymyksen 1 mukaisesti?

5.1 Harri-Pekka Pohjolainen (Itä-Suomen poliisilaitos)

Rikosylikomisario Harri-Pekka Pohjolainen työskentelee yksikönjohtajana Itä-Suomen poliisilaitoksella. Pohjolaisten työhön kuuluu perustehtävien lisäksi mm. erä- ja metsästyksenvalvonnan koordinointiin liittyvät tehtävät (Pohjolainen 2024a).

Haastattelussa Pohjolaisten kanssa kävimme läpi väliaikaisen metsästyskiellon käytön mahdollisuutta, sekä Pohjolainen kertoi mediassa vuonna 2024 uutisoidusta Case Savukukosta (laaja metsästysrikoskokonaisuus Ylä-Savon alueella) ja mm. tämän jutun yhteydessä esiin nousseita seikkoja, jotka tukisivat

lainsäädännön muuttamista. Pohjolainen mainitsi, että lainsäädäntöön tuleva muutos vaatii paljon työtä ja hyvät perustelut. Pohjolainen näkee, että väliaikainen metsästyskielto voisi tulla nykyiseen metsästyskieltoon uutena ja sitä edelleen tehostavana lisäyksenä tietyissä rajatuissa tilanteissa. (Pohjolainen 2024a.)

Väliaikaisen metsästyskiellon määrääminen tulisi perustua Pohjolaisen mukaan, pakkokeinolain mukaisesti todennäköisiin syihin. Tähän lainsäädännön muutokseen Pohjolainen sisällyttäisi koskemaan ainoastaan suurpedoista ahman, ilveksen, karhun ja suden. Pohjolainen näkisi, että jos metsästysrikoksessa olisi todennäköiset syyt siitä, että tahallisella rikoksella olisi tapettu tiukasti suojellun lajin edustaja (esimerkiksi susi), niin näissä tilanteissa pidättämiseen oikeutettu virkamies (myöhemmin POV) voisi määrätä rikoksesta epäillyn väliaikaiseen metsästyskieltoon esitutkintavaiheessa. Tätä toimenpiteitä Pohjolainen ei pidä rikoksesta epäillyn oikeusturvan kannalta kohtuuttomana. Pohjolainen korosti, että tässä asiassa on muistettava, että kyseessä on vain ja ainoastaan harrastus, joka ei käytännössä ole Suomessa kenenkään elinkeino. Lisäksi Pohjolainen korosti, että metsästysrikokset ovat piiloriikollisuutta mitä suuremmassa määrin, josta viranomaisten tietoon tulee kansallisten sekä kansainvälisten tutkimusten mukaan vain n. 10 %, ja enintään 10 % tai jopa alle niistä paljastuu. (Pohjolainen 2024a.)

Lakimuutos lisäisi Pohjolaisen mukaan erityisesti vakavien metsästysrikosten preventiota. Jos on todennäköisiä syitä epäillä rikosta erikseen rajatuissa törkeissä tekemuodoissa, rikoksesta epäilty tulisi hänen mielestään määrätä esitutkintavaiheessa väliaikaiseen metsästyskieltoon. Tällä toimenpiteellä estetäisiin myös rikoksesta epäillyn kohdalla kaikki metsästys jo ennen syyteharjontaa ja tuomion käsittelyä (pois lukien haittaeläin pyynnin), ja näihin kaikkiin edellä mainittuihin kohtiin viitaten, viranomaisen päätös ei olisi kohtuuton tässä asiassa. (Pohjolainen 2024a.)

Pohjolaisen mukaan metsästyskieltoon määräämisen vaiheet tulisi mennä esimerkiksi niin, että aluksi POV määrää väliaikaisen metsästyskiellon, syyttäjä pitäisi kiellon voimassa ja tuomioistuin päättäisi lopullisen metsästyskiellon pituuden, joka on törkeissä metsästysrikoksissa maksimissaan 10 vuotta. Toki se edellyttää myös poliisilta aktiivista syyttäjyhteistyötä sen varmistamiseksi,

että syyttäjä lähtisi myös vaatimaan rikoksesta epäillylle metsästyskieltoa. Metsästyskiellon pituus laskettaisiin alkamaan jo siitä, kun POV on määrännyt epäillyn väliaikaiseen metsästyskieltoon esitutkintavaiheessa. (Pohjolainen 2024a.)

Pohjolainen ei näe, että väliaikaisella metsästyskiellolla rikottaisiin perus- ja ihmisoikeuksia, koska kyseessä on ainoastaan harrastus. Tämä olisi tehokas keino estää näihin rikoksiin ryhtymistä. Se olisi myös valvonnallisesti tehokasta, mutta myös sosiaalisesti. Esimerkkeinä Pohjolainen mainitsi, että väliaikaisen metsästyskiellon aikana henkilö ei voisi toimia mm. ampujana hirvimetsällä, koska siellä tarkistetaan metsästyslupa. Myöskään ampumakokeen suorittaminen ei olisi mahdollista, koska se vaatii voimassa olevan riistanhoitomaksun (metsästyskortin) suorittamista. (Pohjolainen 2024a.)

Kysyin Pohjolaiselta tässä yhteydessä, että minkälaisen seuraamuksen Pohjolainen näkisi olevan kohtuullinen, jos metsästyskieltoon määrätty henkilö tavattaisiin valvonnan yhteydessä metsältä (vs. kulkuneuvon kuljettaminen oikeudetta). Pohjolainen mietti, että ehkä sakko voisi tulla kyseeseen, mutta suurin merkitys olisi se, että metsästäjä ei voisi toimia edes välittömän valvonnan alaisena metsällä. Valvoja syyllistyisi samalla ampuma-ase rikokseen, jos hän olisi luovuttanut aseensa metsästyskiellossa olevalle henkilölle. Riittävä rangaistus on se, että kielto estää itse harrastuksen. Pohjolainen näkee, että metsästyskiellon määräämisen yleisestävyyden vaikutus olisi sen verran tehokas, että tämä nostaisi kynnystä syyllistyä esimerkiksi laittomaan pyyntiin. Erityisestävyys kohdistuu itse tekijään ja sen tarkoituksena on estää henkilöä jatkamasta rikollista toimintaa. (Pohjolainen 2024a.)

5.1.1 Keskustelua Case Savukukosta

Pohjolainen kertoi, että hän toimi tutkinnan yleisjohtajana mediassakin uutisoidussa Case Savukukossa. Pohjolainen vastasi jutun tutkinnan kokonaisuudesta. Pohjolainen vastasi syyttäjän välisestä yhteistyöstä, riittävistä resursseista (tutkijat + tutkinnanjohtajat), rajavartiolaitoksen välisestä yhteistyöstä, sekä jutun viestinnästä. Pohjolaisen käytössä oli kaksi tutkinnanjohtajaa, joista toinen vastasi henkilöön menevistä ja toinen salaisista pakkokeinoista.

Case Savukukossa tutkittavana oli useita kymmeniä epäiltyjä, joista 31 on menossa tuomioistuin käsittelyyn helmikuussa 2025. Näistä tutkittavista useat totesivat kuulusteluissa, että ehdollinen vankeustuomio, sakko tai tapetusta sudesta maksettava korvaus ei ole mitään vaan eniten heitä pelottaa, jos tuomion myötä heille langetetaan pitkät metsästyskiellot. Epäillyt ovat Pohjolaisen kertoman mukaan henkeen ja vereen metsästäjiä, ja tämä on heille niin tärkeä asia elämässä, että sitä on tavan ihmisen vaikea ymmärtää. Epäillyt ”elävät” metsästys harrastukselle, he metsästävät ja kalastavat läpi vuoden. Jos heidät määrätään pitkiin metsästyskieltoihin, tulee tämä olemaan heille kaikkein kovin rangaistus. Verrokina, jos he joutuisivat vankilaan, vaikka kahdeksi vuodeksi, niin se ei ole heille mitään, jos sen päällä on monen vuoden metsästyskielto. Täten harrastus käytännössä loppuu. (Pohjolainen 2024a.)

Tähän peilaten, jos viranomaisella olisi mahdollisuus määrätä metsästyskielto jo esitutkinta vaiheessa, olisi tämä varmuudella sellainen pelote vaikutte niihin potentiaalsiin rikokseen syyllistyviin, jotka harkitsisivat ryhtyvänsä esimerkiksi laittomaan suden pyyntiin. On ihmisiä, jotka syyllistyvät tahallaan tai törkeällä huolimattomuudella, mutta sitten on ihmisiä, jotka miettivät, että ehkä voisin lähteä ehkä en. Rikosoikeudellisessa kokonaisuudessa rangaistusten ja seuraamusten pelote vaikutte tulisi olla suuri. Tässä auttaisi se, että esitutkinta vaiheessa POV voisi näissä tietyissä rajatuissa tilanteissa (todennäköiset syyt olemassa) määrätä metsästyskieltoon. Täten metsästysharrastus loppuisi siltä osin saman tien. Lisäksi syyttäjä pitäisi myös tämän kannan, että metsästyskielto pidettäisiin voimassa tuomioistuimen kannanottoon saakka. Case Savukokon kohdalla olisi käytetty väliaikaista metsästyskieltoa. Valtaosa 30 epäilystä olisi saanut tämän kiellon. Taustalla oli todennäköiset syyt ja vahva näyttö. (Pohjolainen 2024a.)

Case Savukukossa epäiltyjen metsästäjien kommentteja: Case Savukukko rikoskokonaisuuden epäillyistä suurimmalla osalla syynä tekoihin oli pettymys tämänhetkiseen suurpetopolitiikkaan. Etenkin suden osalta, kun kannanhoidollinen metsästys on kokonaan loppu. Silloin kun se kannanhoidollisesti oli vielä mahdollista, olivat lupamäärät niin vähäisiä, että tämäkin turhautti. Metsästäjät olivat tyytymättömiä lupapolitiikkaan, lupien määrään, Suomen riistakeskukseen (Suomen riistakeskus ei myönnä vahinkoperusteisia lupia riittävästi), sekä pettyneitä poliisin toimintaan (poliisi ei myönnä vaaraa tai vakavaa

vaaraa aiheuttavien petojen lopettamisen lupia riittävästi). Lisäksi metsästäjät olivat pettyneitä LUKE:n toimintaan. (Pohjolainen 2024a.)

Pohjolainen toteaa, että Case Savukukossa motiivien kirjo oli laaja. Yksi yleisin syy oli se, että he ovat tyytymättömiä petopolitiikkaan. Petopolitiikka lähtee liikkeelle EU-oikeudesta, luontodirektiivistä ja Bernin sopimuksesta, jotka ohjaavat kansallista lainsäädäntöä ja KHO:n päätöksiä (Pohjolainen 2024a).

Suomessa ei ole määritelty esimerkiksi sudelle suotuisaa suojelumäärän rajaa. Ruotsissa on asetettu 300 suden kiintiöraja. Kaikki sen ylimenevät voidaan ampua. Ruotsi on samaa EU:n aluetta susien suhteen kuin Suomi, mutta Ruotsissa hallinto-oikeus tulkitsee eri tavalla samaa EU-oikeutta mikä Suomeakin koskee. Bernin sopimusta on muutettu siten, että susi, joka oli siinä aiemmin tiukasti suojeltujen lajien joukossa, on enää suojeltujen lajien joukossa, joka mahdollistaisi sen metsästyksen. Tämä vaatii kuitenkin edelleen muutoksen luontodirektiiviin, joka vaatii tällä hetkellä EU:ssa yksimielisen päätöksen. (Pohjolainen 2024a.)

5.1.2 Keskustelu vaihtoehtoisista ennaltaestävyyden keinoista

Kysyin Pohjolaiselta, että mikä olisi hänen mielestään tällä hetkellä toimivin ja järkevin keino millä esimerkiksi poliisi voisi puuttua tai ennalta estää metsästysrikokseen syylistymistä. Tähän Pohjolainen vastasi tämän väliaikaisen metsästyskiellon käytön mahdollistamisen. Toisena esimerkkinä kävimme keskustelua koiraesine konfiskaationa. Case Savukukon tapauksessa oli 30 epäiltyä. Metsästystilanteissa käytössä oli ollut n. 5 koira. (Pohjolainen 2024a.)

Konfiskaatio metsästys koiriin liittyen: Pohjolainen oli käynyt syyttäjien kanssa keskustelua aiheesta, jos rikoksia haluttaisiin todella ennalta estää eli haetaan isosti vaikuttavuutta, niin tulisiko syyttäjien vaatia metsästysrikoksen yhteydessä käytettyä koira valtiolle menetetyksi tekovälineenä. Tällä olisi kaikista suurin vaikutus yksittäiseen tekijään ja varmuudella olisi vaikutusta yleisestävyyteen. Kuka haluaisi lainata koiraansa "laittomuuksiin", jos vaarana olisi sen menettäminen valtiolle. Vaikka et itse osallistuisi, niin koira menetettäisiin esine konfiskaationa valtiolle tekovälineenä. (Pohjolainen 2024a.)

Ratkaisuna yksittäistä tekijää kohtaan se olisi todella suuri, mutta tällä olisi kuitenkin yleisestäävyyden kannalta todella suuri merkitys. Tieto siitä (puskara-dio kun lähtee liikkeelle) mahdollisuudesta, että metsästyskoiran voi menettää valtiolle lisäisi ennaltaestävyyttä. Tätä mahdollisuutta metsästäjät eivät välttämättä osaa edes tiedostaa. Tällä hetkellä metsästäjät tiedostavat hyvin, että aseet ja moottorikelkat voidaan takavarikoida jne., mutta koira ei osata mieltää samaan mahdollisuuteen. Jos näin haluttaisiin toimia, tulisi syyttäjän vaatia koira valtiolle menetetyksi. Tämän on asia mitä varmasti inhimillistetään, koska onhan koira perheenjäsen. Peilaten Case Savukukkoon, jossa oli siis 30 epäiltyä ja 5 koira on väliaikaisen metsästyskiellon vaikuttavuus suurempi. Koirien osalta ei Pohjolainen näe edes tarvetta, että niitä takavarikoitaisiin jo esitutkintavaiheessa. (Pohjolainen 2024a.)

Pohjolainen pitää muutoin nykyainsäädäntöä hyvänä. Telekuuntelun mahdollisuus voisi olla myös yksi työkalu lisää metsästysrikoksiin liittyen. Tämän puuttuminen ei silti estä tällä hetkellä tehokasta tutkintaa. Rangaistusten määräämisessä tuomiot voisivat olla kovempia. Yleisestäävyyttä on parannettu nostamalla enimmäiskorvausten summia tapetuista eläimistä. Esimerkiksi aikuisen suden arvo on 9000 euroa, aikuinen karhu 15500 euroa ja aikuinen ahma 16500 euroa. (Pohjolainen 2024a.)

5.2 Teemu Simenius (Metsästäjäliitto)

Suomen Metsästäjäliitto on Suomen suurin metsästyksen edunvalvontajärjestö. Suomen Metsästäjäliitto on perustettu vuonna 1921. Liiton jäsen määrä on 147 000 jäsentä ja se koostuu n. 2700 metsästysseurasta. Metsästäjäliiton päätehtävänä on edistää suomalaisen metsästyksen ja metsästäjien etua sekä metsästysseuratoimintaa. Metsästäjäliitto valvoo jäsenten etua niin kansallisella kuin EU-tasolla ja pyrkii mukaan kaikkiin päätöksentekoprosesseihin, jotka vaikuttavat suomalaisen metsästäjän elämään. (Suomen Metsästäjäliitto 2025a.)

Haastattelin Suomen Metsästäjäliitosta Teemu Simeniusta. Simeniukselle on tuttu nykyinen lainsäädäntö. Simeniukselle kuuluu mm. yhdistys- sekä metsästystoiminnan neuvonta jäsenille sekä metsästysseuroille ja on tämän

vuoksi perehtynyt hyvin voimassa olevaan lainsäädäntöön. Neuvonta on päivittäistä. (Simenius 2025.)

Kysyin Simeniukselta, että millä tavoin hän näkisi väliaikaisen metsästyskiellon lisäämisen nykyiseen lainsäädäntöön ja eritoten sitä seikkaa, että muutoksen myötä sen määrittämisen mahdollisuus laajenisi esitutkintaviranomaisen käytettäväksi. Simenius piti ajatusta hyvänä, mutta suhtautui muutokseen varovaisesti. Simenius otti esiin sen seikan, että jos henkilö määrätään metsästyskieltoon esitutkintavaiheessa, niin pahimmassa tapauksessa metsästäjältä voi jäädä väliin koko metsästyskausi. Sen lisäksi metsästykseen koulutettu koirakaan ei välttämättä pääsisi metsälle omistajan tilanteen vuoksi. Jos tämä metsästäjä todettaisiin sitten myöhemmin syyttömäksi, niin siinä tapauksessa hänen kuuluisi saada jonkinlainen korvaus. Metsästyskieltoahan käytetään myös rangaistuksena. Tästä syystä esitutkintaviranomaisten päätöksenteon harkintavalta korostuisi, eikä hätäisillä ratkaisuilla saisi vaikuttaa negatiivisesti metsästysharrastukseen. (Simenius 2025.)

Simenius ei vertaisi metsästysharrastusta tavanomaisiin harrastuksiin. Vaikka metsästys ei ole elinkeino, se on useille todella tärkeä elämäntapa ja sosiaalinen elämänsisältö. Jos henkilö asetettaisiin heppoisin keinoin metsästyskieltoon, niin sen vaikutus tämän henkilön elämään ja hyvinvointiin on paljon syvällisempi, kuin monen muun harrastuksen rajaamisen kohdalla olisi. (Simenius 2025.)

Simenius kertoi, että Suomen Metsästäjäliittoon tulee silloin tällöin yhteydenottoja metsästysseuroilta, joista tiedustellaan, mihin toimenpiteisiin seura voisi ryhtyä tilanteissa, joissa he tietävät seuran jäseneltä viedyn mm. aseet pois. Rikosepäilyihin liittyvissä tapauksissa seuroja on neuvottu odottamaan viranomaisten päätöstä tuomiosta, ennen kuin he ryhtyvät seuratasolla toimenpiteisiin, kuten esimerkiksi seurasta erottamiseen. Tällaisissa tilanteissa metsästysrikokset ovat todella kiusallisia myös metsästysseurojen näkökulmasta ja ovat seuroille mainehaitta. Metsästysseuroissa tulee toteuttaa yhdenvertaisuutta, mutta nämä tilanteet aiheuttavat ristiriitoja jäsenistössä. Esimerkkinä mainittakoon, että voi syntyä tilanne, jossa jäsenet tietävät jäsen A:n menettäneen aseet vakavankin rikosepäilyn vuoksi ja silti hän voi osallistua jäsenoikeuksiensa ja yhdenvertaisuusperiaatteen johdosta syksyllä seuran yhteiseen

hervijahtiin välittömän valvonnan alla asetta käyttäen, jos hänen ampumako-keensa ja metsästyskorttinsa ovat voimassa. Seura ei mahda tilanteelle mi-tään. Tämän kaltaisissa tilanteissa metsästyskielto jo tutkinta vaiheessa olisi Simeniuksen mukaan paikallaan. Eli kun kyseessä olisi ns. varma tapaus ja tahallisuuskin osoitettu, olisi väliaikaisen metsästyskiellon määräämiselle pe-rusteet. (Simenius 2025.)

Kysyin Simeniukselta, että miten hänen mielestään lainsäädäntö lakimuutok-sen osalta tulisi toteuttaa. Simenius muuttaisi ensinnä törkeän metsästysrikok-sen syitä koskemaan luvatonta eläinten tappamista, kuten metsästysajan ul-kopuolella tapahtuvaa tai luvanvaraisten lajien luvatta tapahtuvaa laitonta tap-pamista, varsinkin jos siihen liittyy lukuisten eläinten tappamista tai muita va-kavuuden tasoa nostaviksi katsottavia seikkoja. Sen sijaan suurpetojenkin kohdalla tapaukset, jossa eläintä on metsästetty luvallisesti, mutta saaliiseen tai sen saantipaikkaan liittyy vaikkapa tahaton yksilön tunnistus virhe, kuten iän arviointivirhe, ei tulisi pitää automaattisesti törkeänä. Tällä hetkellä törkeä muoto koskee lähes kaiken asteista suurpetoihin liittyvää, mutta ei juurikaan muita lajeja. (Simenius 2025.)

Tähän liittyen Simenius muisteli, että kun rikoslakiin lisättiin aikoinaan metsäs-tysrikoksiin törkeä tekemuoto (jota Metsästäjäliittokin kannatti) oli Itä-Suo-messa niihin aikoihin tapahtunut hirvien salakaatoja, joissa kaadettujen hirvien lihoja myytiin mm. helsinkiläisiin ravintoloihin tai välittäjille. Tästä huolimatta törkeä muoto tuli kuitenkin koskemaan lähes yksinomaan vain suurpetoja. Si-menius näkisi, että edellisen kaltaisessa ammattimaisessa toiminnassa talou-dellista etua tavoitellen törkeä muoto ja väliaikainen metsästyskielto tulisi olla mahdollista määrätä. Esimerkkinä Simenius kertoi, että hän näkee edellä mai-nitun tilanteen selvästi törkeämpänä kuin sen, että henkilön epäillään syyllisty-neen törkeään metsästysrikokseen, ampuessaan luvallisessa jahdissa luvan tarkoittaman karhun, mutta tapahtumapaikan lähellä on jonkinlainen ravinto-piste, kuten viljapelto. Laki kieltää ravintohoukutteen käytön, mutta ei määrää etäisyyttä kohteelle, joten metsästäjälle tällainen tilanne on arpapeliä, tuleeko hänestä törkeä rikollinen vai arvostettu karhun kaataja. (Simenius 2025.)

Nykyisestä petopolitiikasta puhuttaessa Simeniuksella on selvä mielipide. Sen nykyinen tilanne ei oikeuta siltikään ketään rikkomaan lakia. Simenius mainitsi

aiemmin, että Metsästäjäliittoon ollaan toisinaan yhteydessä tapauksissa, joihin liittyy suurpetoihin liittyvä rikos ja joka heijastuu koko seuran toimintaan. Tällöin Metsästäjäliitto käy näihin tapauksiin liittyen seuran edustajan kanssa luottamuksellisia ja monesti kahdenkeskisiä keskusteluita. Yleisesti metsästysseurat eivät kaipaa tämän kaltaisia tilanteita. Seuran jäsenet tai paikalliset asukkaatkaan eivät välttämättä uskalla ottaa näitä tapauksia julkisesti puheeksi, jos tekijöinä on voimakkaita auktoriteetteja. Ihmiset eivät kaipaa itselleen ikävyyksiä ja sen takia asioista ollaan hiljaa, vaikkei niitä yleisellä tasolla hyväksytäkään. (Simenius 2025.)

Tämä hyväksymättömyys on myös valtaosan metsästäjistä mielipide. Metsästäjät ovat tavallisia lakeja noudattavia ihmisiä ja jos joku rikkoo lakia, niin se leimaa koko harrastajakunnan. Simenius mainitsi, että valtaosa metsästysrikkosista paljastuu toisten metsästäjien ilmiannoista. Esimerkiksi Case Savukukko on siitä hyvä esimerkki, ettei omankäden oikeuksiin kannata ryhtyä. Laittomuuksista tulee seurauksia, jotka vaikuttavat myös metsästysharrastukseen tai lopettavat sen. Koska metsästyskielto vaikuttaa niin voimakkaasti metsästäjän elämään, voi väliaikainen metsästyskielto olla oikeissa paikoissa käytettynä hyvä ennalta estävä keino. Niin sanottuja oikeusmurhia tai mielivaltaisen tuntua tulee kuitenkin viimeiseen asti välttää. (Simenius 2025.)

Keskustelimme siitä, että onko metsästäjiltä tullut yhteydenottoja Metsästäjäliiton suuntaan nykyisestä lainsäädännöstä. Simenius mainitsi, että yhteydenottoja on ollut esimerkiksi metsästyskieltoon liittyen. Metsästysseuroissa on ihmetelty sitä, että jos henkilöltä on viety aseet pois, niin miksi tämän päälle ei ole määrätty metsästyskieltoa. Ei ymmärretä, että usein aselupien peruuttaminen ei liity metsästykseseen, eikä tällöin ole suoraa syytä antaa metsästyskieltoa rangaistukseksi. Vaikkapa väkivallanteosta aseet menettänyttä ei silti haluttaisi ottaa mukaan metsästystapahtumiin. Metsästyksen estymisen mahdollisuutta kaivattaisiin myös muissa tilanteissa, kuin vain rikosperusteisissä tapauksissa. (Simenius 2025.)

Tällaisia ovat esimerkiksi tilanteet, joissa metsästäjältä on viety aseet pois terveydellisten syiden takia. Silti jos henkilöllä on voimassa oleva metsästyskortti ja suoritettu ampumakoe, on hänellä mahdollisuus valvonnan alaisena osallistua hirvijahdissa valvotusti ampujana, vaikka sukulaisen aseella. Tällaisesta

voi aiheutua vaaratilanteita, jos aseenkäsittelytaidot tai harkintakyky ovat heikentyneet. Tämänkaltaisiin tapauksiin metsästäjät kaipaisivat toimenpiteiden terävöittämistä, kuten hallussapitoluvan peruuttamisen lisäksi kaikenlaista aseiden käyttökieltoa tai metsästyskieltoa. (Simenius 2025.)

Toisinaan on väläytelty myös terveydellisten seikkojen vuoksi ajokortin peruuttamisen yhteydessä aseiden ja/tai metsästyskortin peruuttamista. Terveydellisten syiden vuoksi aseiden tai metsästyskortin peruuttamisessa on kuitenkin oltava hyvin varovainen, sillä ajokyvyn tai näön hetkellinen heikentyminen liikkuvassa ajoneuvossa ei vastaa metsästyksen passitilannetta. Jos henkilö on harkintakyvyltään kykenevä olemaan käyttämättä asetta tilanteessa, jossa asetta ei voi turvallisesti käyttää, ei aseiden menetykseen ole Simeniuksen mielestä syytä, vaikka sama tila liikkuvaa ajoneuvoa ohjattaessa olisi vaarallista. Lisäksi terveydellisissä syissä on huomioitava mahdollinen kehitys parempaan suuntaan, jolloin aselupien peruuttamisessa tulee olla harkitseva. Sen sijaan erityisesti pitkälle edenneissä, pysäyttämättömissä ja rappeuttavissa aivosairauksissa myös metsästyskielto taikka totaalinen aseiden käyttökielto aselupien peruuttamisen lisäksi säästäisi metsästysseuroja vaikeilta tilanteilta jäsenten vanhetessa. Yhdistyksessä jäsenen asettaminen eriarvoiseen asemaan terveydentilan vuoksi on pääsääntöisesti kielletty, joskin turvallisuuteen vedoten jotakin liikkumavaraa voi olla. Muut jäsenet eivät kuitenkaan yleensä ole päteviä arvioimaan toisen jäsenen terveyttä. (Simenius 2025.)

Nykyllänsäädännön osalta Simenius kaipasi, että törkeän metsästysrikoksen osalta tahallisuus ja tuottamuksellisuus olisivat tämän lain takeena. Tässä Simenius otti esimerkin tilanteesta, jossa metsästysporukka on karhu jahdissa. Heillä on laillinen lupa metsästää karhua, mutta ammutuksi tulee aikuisen karhun sijaan nuori karhu. Tätä tutkitaan törkeänä metsästysrikoksena, kun kyseessä on suurpeto. Epäiltynä voi olla vaikka koko porukka, jolta voidaan ottaa haltuun metsästysaseet. Jos tämän lisäksi päälle määrättäisiin metsästyskielto, voisi metsästäjiltä mennä ohi koko metsästyskausi ennen kuin asiassa on saatu jokin päätös aikaiseksi. (Simenius 2025.)

Tilanne on eri siinä kohtaa, jos tiedetään henkilön syyllistyneen tahalliseen metsästysrikokseen esimerkiksi ampuessaan karhun ilman siihen oikeuttavaa

lupaa. Tällöin väliaikaisen metsästyskiellon määrääminen jo esitutkintavaiheessa tulisi kysymykseen. Simenius korosti sitä seikkaa, että metsästysrikoksia tutkiessa tulee esitutkintaviranomaisilla korostua harkintavallankäyttö. Simenius poistaisi törkeästä metsästysrikoksesta luvalla tapahtuvat vahinko tyyppiset tilanteet esimerkiksi karhun iän arviointivirheet tai jos metsästyspaikan läheltä löytyisi ravintopiste, mistä metsästäjät eivät ole olleet tietoisia. Myös metsästyslaissa olisi varaa tarkennuksille, jotta metsästäjä voisi varmistua toimivansa oikein. Simenius tarkentaisi nykyistä törkeää tekemuotoa siten, että siinä olisi tämä ”törkeys” jollakin tapaa osoitettavissa, eikä teko olisi törkeä pelkästään siitä syystä, että kohteena on ollut suurpeto. (Simenius 2025.)

Simenius nosti tässä yhteydessä esille myös tapausten uutisoinnin. Tämä on kiusallista ja leimaavaa rikoksesta epäiltyä kohtaan, kun lehdissä kirjoitetaan, että tätä metsästäjää epäillään nyt törkeästä metsästysrikoksesta. Jos sitten myöhemmin todetaankin, ettei tapahtunutkaan rikosta, niin usein tämä tieto jää uutisoimatta, ja vaikka uutisoitaisiin, niin aiempi uutisointi on kuitenkin saanut aikaiseksi selvän mainehaitan epäiltyä kohtaan. Simenius kaipaisi uutisoinnissa sitä, että tutkinnan alkuvaiheessa asia ilmaistaisiin epäiltynä metsästysrikoksena ja jos tuomio annettaisiin törkeästä rikoksesta, se voitaisiin sitten sellaisena uutisoida. (Simenius 2025.)

Keskustelimme lopuksi lainsäädäntöön liittyvästä poliittisesta tahtotilasta, mihin Simenius totesi, että hyvää tarkoittavat muutokset voivat joskus vaikuttaa tarkoitettua laajemmin negatiivisella tavalla. Sen vuoksi lainsäädäntöä muuttaessa tulee olla hyvin tarkka, että se tulee palvelemaan tarkoituksenmukaisesti ja rajaten juuri sitä, mihin sitä kaivattiin. (Simenius 2025.)

5.3 Suomen riistakeskus

Suomen riistakeskus on itsenäinen julkisoikeudellinen laitos, joka edistää kestävästä riistataloutta, tukee riistanhoitotyötä ja huolehtii riistapolitiikan toimeenpanosta. Suomen riistakeskus vastaa julkisista hallintotehtävistä, kuten metsästyslain mukaisista lupahallintoasioista. (Suomen riistakeskus 2025a.)

Suoritin anonyymin haastattelun Suomen riistakeskukselle. Haastateltavalle kerroin tämän tutkimuksen tarkoituksen ja aiheen mistä tutkimusta olen tekevässä. Haastateltavalta tiedustelin, että onko nykyinen metsästyslainsäädäntö hänelle kuinka tuttu? Metsästyslainsäädäntö oli haastateltavalle tuttu, koska hän käyttää ja soveltaa sitä työssään (Haastattelu 8.1.2025).

Edeltävään vastaukseen liittyen, kysyin millä tavoin riistakeskus näkee, jos nykyiseen metsästyskieltoon tulisi laajennus, joka mahdollistaisi esitutkintaviranomaisen määrätä rikoksesta epäilty henkilö väliaikaiseen metsästyskieltoon jo esitutkintavaiheessa. Esimerkkinä kerroin, että jos A ampuu laittomasti suden, niin hänellä on mahdollista jatkaa metsästystä laillisesti aina käräjäoikeuden antamaan tuomioon asti, nykyisen lainsäädännön mukaan.

Haastateltava totesi, että tämä asia pitää paikkansa ja se on noussut viime aikoina keskusteluissa esille ongelmana. Tässä on ongelmana se, että käsillä on hyvinkin selkeä tapaus ja ajastaan asiassa ollaan jonkinlaisia rangaistus-seuraamuksia antamassa. Nykyinen tutkinta ja oikeus käsittelyt ja mahdolliset valitustiet (HO/KKO) kestää vuosia. Se että ollaan ylipäätään asiassa käräjäoikeudessa voi kestää useamman vuoden. Haastateltava totesi, että väliaikainen metsästyskielto on erityisesti noussut puheenaiheeksi Case Savukokon kautta, jossa on lukuisa määrä henkilöitä epäiltyinä mm. törkeistä metsästysrikkoksista. Nämä epäillyt ovat pystyneet jatkamaan/ olemaan mukana metsästystoiminnassa. (Haastattelu 8.1.2025.)

Väliaikaisen metsästyskiellon käyttömahdollisuuden laajenemisesta nykyiseen lainsäädäntöön, haastateltava piti sitä yhtenä varteen otettava vaihtoehto, jos mietitään mitä tilanteen kehittämiseksi voisi tehdä. Haastateltava totesi, että juridinen viitekehys olisi varmasti hankala ja pohti, onko oikeusministeriön suunnalla mietitty tätä kokonaisuutta aikojen saatossa. Haastateltava muisteli aikaa, kun törkeä metsästysrikos tuli nykyiseen lainsäädäntöön uutena pykälänä. Näillä muutoksilla on jo varmasti ollut ennalta estävä vaikutus metsästysrikkoksiin liittyen. Tuon lakimuutoksen aikana ei haastateltava muista, että väliaikaisen metsästyskiellon käytön mahdollisuudesta olisi tuolloin käyty minäänlaista keskustelua. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastateltava näkisi itse, että keskustelua olisi syytä tästä asiasta käydä ja katsoa mitä mahdollisuuksia se toisi nykyainsäädäntöön. Haastateltava koki, jos tämä mahdollisuus olisi olemassa, niin se lisäisi varmuudella etenkin törkeiden metsästysrikosten kohdalla ennalta estävää vaikutusta. Tämä preventio laittaisi ihmisiä harkitsemaan vakavammin ryhtymistään laittomuuksiin metsästykseseen liittyen, kun heillä olisi tiedossa, että siitä voi seurata välitön metsästyskielto. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastateltava koki, että tämä voi olla meidän oikeusjärjestelmässämme myös hankala kysymys, jos pohditaan lainsäädännöllistä syyttömyysolettamaa. Laki muutos voisi olla mahdollisesti myös lakiteknisesti hankala kokonaisuus. Haastateltava totesi, että jos tätä asiaa ei ota koskaan keskusteluun ja selvitä sitä tarkemmin, niin ei muutoksiakaan tapahdu. Haastateltavan mielestä tämä asia olisi oikeasti syytä selvittää, että olisiko tämä tarpeellinen uudistus toteuttaa. (Haastattelu 8.1.2025).

Haastateltava pohti, että kuka olisi se viranomaisen, joka tätä valtaa voisi muutoksen myötä käyttää. Olisiko se poliisi, vai pitäisikö asiaan saada ratkaisu käräjäoikeudesta nopealla aikataululla. Tässä yhteydessä keskustelimme ajokieltoa koskevasta lainsäädännöstä. Ajokorttilain viimeisimmän lakimuutoksen myötä ajokielto asiat siirtyivät kokonaisuudessaan käräjäoikeudesta poliisille ratkaistaviksi asioiksi. Tämä voisi olla yksi sellainen hyvä vertailukohta, johon väliaikaista metsästyskieltoa voisi rinnastaa haastateltava totesi. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastateltava totesi myös, että lakiuudistukset ovat hankala saada eteenpäin, jos niitä ei ole kirjattu hallitusohjelmaan. Hallitusohjelmat määrittelevät sen, että minkälaisia lakihankkeita kukin ministeriö lähtee viemään eteenpäin ja ne seuraavat näitä pilkuntarkasti. Jos jotakin ei ole hankkeisiin valmiiksi kirjattu, niin uusien asioiden ottaminen työnalle on hankalaa. Samoin yksittäisten uudistusten läpivieminen on hankalaa verrattuna, että asioita on niputettu isoimmiksi kokonaisuuksiksi. Jos luonnonsuojelurikoksiin liittyen tulisi uudistuksia, olisi tämä viimeistään hyvä ottaa silloin myös esille. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastattelussa puhuttiin myös tämänhetkisestä suurpetopolitiikasta ja kantojen kasvusta. Haastateltava totesi, että tämänhetkinen nykytilanne voi aiheuttaa myös enemmän laitonta metsästystä. Tämän haastateltava perusti viranomaisten riskiarvioihin. Tämänkin suhteen lakimuutos toisi siihen lisää kaivatua ennalta estävyyttä. (Haastattelu 8.1.2025.)

Kysyin haastateltavalta, että tulisiko hänelle mieleen jotakin muuta uudistettavaa nykylainsäädäntöön. Väliaikainen metsästyskiellon mahdollisuuden lisäksi ei haastateltavalla ollut tässä kohtaan mitään muuta lisättävää. Haastateltava piti uutena hyvänä lisänä erävalvontalakiin tullutta muutosta, joka sallii mm. metsästäjän repun tarkastamisen, jos tarkastajalla on syytä epäillä henkilön syyllistyneen metsästysrikokseen. Haastateltava mainitsi, että tämä lakimuutos herätti paljon negatiivista keskustelua siitä aiheutuneen varsin mielenkiintoisten lehtiartikkeleiden vuoksi, jotka karrikoiden syyllistivät metsästäjiä laittoimuksista. Kuitenkin ihmisillä ei tulisi metsällä olla mitään pelättävää, jos metsästäjät harrastavat asioita sääntöjen ja lakien mukaan. Tällöin lakiuudistukset tulisi nähdä positiivisina ja metsästäjien etuja palvelevana. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastateltava totesi, että lainsäädäntö on edellä mainitussa valossa alkanut täsmentyä. Haastateltava kertoi, että erävalvontalain uudistuksissa oli havaittavissa myös negatiivista pohdintaa mm. asiassa, joka koski erätarkastajien mahdollisuutta ajaa yksityismaitten läpi erävalvontaa/tarkastuksia suorittaessaan. Tämä alueellista toimivaltaa laajentava ehdotus evättiin tässä uudistuksessa. Tämä hankaloittaa etenkin Etelä-Suomen alueella suoritettavaa erävalvontaa, jossa lupa-alueet ovat paljon pirstaleisempia kuin pohjoisen Suomen alueilla. Jos tämä mahdollisuus olisi lakiuudistuksessa sallittu, olisi tämäkin lisännyt asiassa ennalta estävyyttä. (Haastattelu 8.1.2025.)

Haastateltava totesi, että jos mietitään yleistä oikeuskäsitystä, niin tämän valossa ei väliaikaisen metsästyskiellon käytön mahdollisesta laajentamisesta tutkivan viranomaisen käyttöön tulisi olla mitään ristiriitaa. Lainsäädäntö raa-
mittaa sen mikä on sallittua ja mikä ei, ja jos tätä ei noudateta, niin kyllä tästä kuuluisi seuraamuksia tulla. Tähän peilaten väliaikainen metsästyskielto olisi sellainen seuraamus, joka varmuudella toisi sitä ennalta estävyyttä. Metsäs-

tyskieltoa voisi pitää jo itsessään kovana rangaistuksena. Tämä tulisi haastateltavan mielestä ottaa huomioon rangaistuksen kokonaisuutta ajateltaessa. (Haastattelu 8.1.2025.)

5.4 Metsästystä harrastavien haastattelut

Suoritin muutaman haastattelun aiheeseen liittyen metsästystä harrastaville henkilöille. Haastattelut suoritettiin anonymisti, heidän pyynnöstään, koska haastateltavat halusivat suojella omaa yksityisyyttään. Haastateltava A on iältään 44-vuotias ja hän on harrastanut metsästystä n. 30 vuotta. Haastateltava B on 49-vuotias ja metsästystä hän on harrastanut 33 vuotta. Haastateltavilta kysyin mm. mitä mieltä he olisivat metsästyslain muutoksesta metsästyskiellon osalta siten, että kiello voitaisiin määrätä voimaan esitutkintaviranomaisen toimesta jo esitutkintavaiheessa. Tämän lisäksi kysyin, että ovatko he tyytyväisiä tämänhetkiseen lainsäädäntöön ja olisiko heillä itsellään mitään muutettavaa/ kehitettävää nykyiseen metsästyslakiin liittyen.

5.4.1 Keskustelua väliaikaisesta metsästyskiellosta

Haastateltava A oli sitä mieltä, että lakimuutos olisi hyvä, jos viranomaiset käyttäisivät sitä ns. selvissä tapauksissa. Esimerkkinä A vertasi tilannetta ajokielto asiaan, jossa poliisi on saanut tekijän kiinni tienpäältä ja on epäiltynä, vaikka törkeästä rattijuopumuksesta. A korosti, että metsästyskielloja ei tulisi määrätä pelkkien huhupuheiden perusteella. Ennaltaestävyyden näkökulmasta A ei nähnyt väliaikaisella metsästyskiellolla olevan niin suurta merkitystä. Tästä esimerkkinä A mainitsi Case Savukukon. A vertasi tässä tilannetta, jossa henkilö on määrätty ajokieltoon. Tästä huolimatta on henkilöitä, jotka rikkovat toistuvasti tätä määrättyä kielloa. A:n mielestä Case Savukukon kaltaisille epäillyille väliaikainen metsästyskiello on varmasti samalla tavalla yhdentekevää kuin toistuviin liikennerikoksiin syyllistyville henkilöille. A sanoi, että Suomessa on ne rehelliset metsästäjät ja sitten ne, jotka eivät piittaa laista ja säännöksistä. (Haastateltava A. 2024).

Haastateltava B piti väliaikaista metsästyskielloa hyvänä ajatuksena. B korosti myös, että tätä tulisi käyttää selvissä tapauksissa. B toi esille sen, että nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa metsästyksen harrastamisen siihen saakka,

kun asiassa on annettu lainvoimainen tuomio. B pohti A:n tavoin sitä, että väliaikaisen metsästyskiellon määräämisen mahdollisuus voisi kasvattaa ns. perättömiä ilmiantoja ja tämä voisi huonolla harkinnalla johtaa siihen, että syytön henkilö voisi joutua metsästyskiellon kohteeksi. B korosti, että esitutkimaviranomaisilla tulisi harkintavallan olla korkealla näitä tapauksia tutkiessaan. (Haastateltava B. 2024.)

5.4.2 Keskustelua lainsäädännön kehittämisestä

Haastateltava A piti nykyistä lainsäädäntöä metsästysrikosten osalta riittävänä. A koki, että siihen liittyvää valvontaa ei ole tällä hetkellä riittävästi. Esimerkkinä A mainitsi, että hän on harrastanut metsästystä 30 vuotta, eikä ole koskaan tullut metsästysvalvonnan kohteeksi. A oli sitä mieltä, että jos valvontaa ei pystytä lisäämään ei hän koe metsästykseen liittyvän lainsäädännön muuttamistakaan tarpeellisenä. Kehittämisen kohteena A koki nuoret metsästäjät. Näiden kouluttamiseen tulisi panostaa. Nuorille tulisi opettaa A mukaan saaliin kunnioittamista ja tämän tyyppisiä asioita. A näki, että nykyisessä lainsäädännössä on jo metsästyskieltoon ohjaavia toimenpiteitä, kuten ampumaseen lupaharkinta menettely. (Haastateltava A. 2024.)

Haastateltava B oli sitä mieltä, että nykyistä lainsäädäntöä tulisi kehittää siten, että metsästysrikoksiin syyllistyneillä henkilöillä ei tulisi olla mahdollisuutta jatkaa harrastusta. B koki, että vaikka metsästysrikoksesta epäilyltä henkilöltä on viety aseet pois, ei tämä estä häntä harrastamasta edelleen metsästystä. B toivoisi, että viranomaiset tutkisivat enemmän heille tulevia vihjeitä metsästysrikoksiin liittyen. B:n mielestä metsästysrikollisuus on piilorikollisuutta ja siksi niitä tutkitaan verrattain vähän. Kehitettävää B näki lupiin liittyvässä sääteilyssä. Kannanhoidollista metsästystä pitäisi mahdollistaa, jonka avulla susien nykyistä populaation kehitystä pystyttäisiin suuntaamaan siten, että joukosta poistuisi ns. häirikkö yksilöt. B:n mielestä ennalta estävyyden näkökulmasta viranomaisilla tulisi olla enemmän keinoja nykyiseen verrattuna. B:n ajatuksena oli myös, että lainsäädäntöä pitäisi muuttaa siten, että metsästys rikokseen syyllistynyt henkilö (varsinkin tahalliset tapaukset) tulisi voida erottaa metsästysseurasta. (Haastateltava B. 2024.)

6 TULOKSET JA JOHTOPÄÄTÖKSET

6.1 Haastattelut

Haastattelut auttoivat tässä tutkimuksessa luomaan yleiskuvaa siitä, mitä mieltä haastateltavat olivat tutkimuksen pääkysymyksestä. Kysymys ja siihen saatu vastaus tuottavat pienen palan ymmärrystä. Haastattelu on palapeliä, jossa vastaukset ovat osa kokonaisuutta. Näin tutkija pystyy rakentamaan analysointivaiheen kautta kokonaisvaltaisen kuvan sekä ymmärryksen tutkimuskohteesta. (Kananen 2017, 80.)

Haastatteluiden perusteella voidaan päätellä, että väliaikaisen metsästyskiellon lainsäädäntöön lisäämistä pidettiin kannatettavana. Haastateltavien mielipiteiden perusteella lainsäädäntötyö tulisi tehdä tarkasti ja harkiten, niin ettei se käytössä ollessaan aiheuttaisi ns. oikeusmurhia. Muutoin tämänhetkiseen lainsäädäntöön oltiin pääosin tyytyväisiä. Ennalta estävyyden näkökulmasta, väliaikainen metsästyskielto koettiin erittäin hyväksi keinoksi, joka lisäisi preventiivisyyttä metsästysrikosten kohdalla.

Taustoitettaessa haastateltavien kanssa metsästysrikoksiin johtavia syitä, nousi yleisimmäksi syyksi arvio tämänhetkisestä petopolitiikasta Suomessa. Kaikki haastateltavat olivat yhtä mieltä siitä, että vallitseva petopoliittinen tilanne ei oikeuta siltikään ketään syyllistymään rikoksiin. Petopolitiikkaan liittyen on tulossa helpotusta. Tästä on kirjoitettu kolumni Metsästäjä lehden numerossa 1/2025. Kolumnissa kerrottiin, että suden suojelelu luokitusta lievennettiin Bernin sopimuksessa, joka astuu voimaan 7.3.2025. Tämän muutoksen myötä EU voi muuttaa luontodirektiivin liitteitä. (Pitkänen 2025, 53.)

Tässä työssä haastattelemani metsästäjien, sekä myös muiden metsästästä harrastavien kanssa tästä aiheesta käymieni keskustelujen takia tulini siihen lopputulemaan, että metsästyksen liittyvää näkyvää erävalvontaa kaivattiin lisää, sekä sitä kannatettiin ennalta estävyyden merkeissä. Kukaan puhuttamani metsästäjä ei suoraan torjunut myöskään ajatusta poliisin mahdollisuudesta määrätä väliaikainen metsästyskielto. Puhuttamani metsästäjät haastateltavien lisäksi tuomitsivat salametsästyksen jyrkästi. Tämä siitäkkin syystä, että se leimaa tällä hetkellä koko harrastajakunnan.

6.2 Vertailu lainsäädännössä muihin Pohjoismaihin

Tutkin löytyykö Pohjoismaista vertaavaa lainsäädäntöä. Pohjoismaat jakavat useasti samanlaisia arvoja ja kulttuuriset piirteet ovat samankaltaiset. Pohjoismaissa voimassa oleva oikeus on omanlaisensa, mannereurooppalainen oikeusjärjestelmä. Pohjoismailla on myös samoja arvoja heijasteleva, pitkälti yhtenäinen oikeuskulttuuri. (Niemivuo 2020, 265.)

Tämän johdosta lainsäädäntöä tutkiessa on relevanttia hyödyntää vertailua, joka voi auttaa ymmärtämään, miten samankaltaiset yhteiskunnat ovat ratkaisseet samanlaisia ongelmia. Lainsäädäntötyössä huomioitavaa on, että vertailemalla esimerkiksi muihin Pohjoismaihin voi lainsäädäntöön löytyä mm. todella toimivia ratkaisuja, joita on sovellettu muissa valtioissa. Tämä auttaa kehittämään tehokasta ja toimivaa lainsäädäntöä.

Lainsäädäntöjen pykälät ovat kopioitu alkuperäisistä Ruotsin, Norjan ja Tanskan voimassa olevista säädöksistä. Säädöksiä tekstiä ovat käännetty Suomeksi googlen kielenkääntäjän avulla. Lähdeluettelo on merkitty käänntöversioiden lisäksi alkuperäisten lakien nimet.

6.2.1 Ruotsi

Ruotsissa on metsästysrikoksista säädetty Ruotsin metsästyslaissa (259/1987). Tämän lain pykälät 43–51b käsittelevät mm. rangaistuksia tässä laissa. Metsästyslupasta on säädetty Ruotsin metsästysasetuksessa (905/1987). Asetuksessa on kohta riistanhoitomaksu ja metsästyskortti, jossa laki pykälät 49–51 käsittelevät mm. riistanhoitomaksua ja metsästyskorttia. Tässä asetuksessa eikä metsästyslaissa ole kohtaa, joka koskisi metsästysluvan menettämistä rikokseen syyllistyessään.

6.2.2 Norja

Norjan lainsäädännöstä löytyy riistan metsästystä ja saalista koskeva laki (38/1981). Tämän lain 12. luvun 56. §:ssä on säädetty rangaistuksista, jotka koskevat tämän lain rikkomista. Saman lain 4. luku käsittelee mm. metsästysmaksua. (Riistan metsästystä ja saalista koskeva laki 29.5.1981/38.)

Norjan lainsäädännöstä ei löytynyt säännöstä, jonka mukaan metsästysrikokseen syyllistynyt määrättäisiin metsästyskieltoon.

6.2.3 Tanska

Tanskan lainsäädännössä löytyy laki metsästyksestä ja riistanhoidosta LBK nro 265, 21.3.2019. Tämän lain 55. §:ssä on kirjoitettu seuraavasti: *Jos tuomio annetaan 54. §:n 1 ja 3 momentissa mainittujen sääntöjen tahallisesta rikkomisesta, oikeus metsästyskortin hallussapitoon tai hankkimiseen voidaan peruuttaa, jos tehty rikos antaa aiheutta epäillä, että kyseinen henkilö ei tulevaisuudessa metsästä vastuullisella tavalla. Sama koskee tuomiota toisen henkilön tahallisesta vahingoittamisesta tai vaaran aiheuttamisesta metsästyksen aikana sekä eläinsuojelulainsäädännön mukaista tuomiota tahallisesta eläinrääkkäyksestä.*

(kohta 2) Metsästyslupa peruutetaan lainvoimaisesta tuomiosta laskettuna 1–5 vuodeksi tai toistaiseksi. Jos tuomioistuin on ollut esteellinen toistaiseksi, oikeudenmenetyksen jatkamista koskeva kanne 5 vuoden kuluttua voidaan viedä tuomioistuimeen Tanskan rikoslain 78. §:n 3 momentin säännösten mukaisesti. Jos erityiset olosuhteet sitä edellyttävät, oikeusministeri voi kuitenkin sallia, että muutoksenhaku tehdään ennen viiden vuoden määräajan päättymistä.

(kohta 3) Sen, jolta metsästyskortti on riistetty tai jonka metsästyslupa on peruutettu 42. §:n 1 momentin nojalla, on luovutettava metsästyslupa poliisille.

(Laki metsästyksestä ja riistanhoidosta, 9. luku. 55. §.)

Yhteenvedona voidaan todeta, että näistä kolmesta Pohjoismaasta ainoastaan Tanskassa on käytössä Suomea vastaava lainsäädäntö metsästyskieltoon liittyen. Tämäkään lainsäädäntö ei mahdollista kuitenkaan rikoksesta epäillyn asettamista väliaikaiseen metsästyskieltoon jo esitutkintavaiheessa.

6.3 Hallintomenettely ja lainsäädäntö

Väliaikaisen metsästyskiellon määräämisen tulisi olla hallintolain mukainen toimenpide samalla tavoin kuin, liikenerikoksista määrättävä väliaikainen ajokielto. Hallintolain (434/2003) tarkoituksena on varmistaa hyvän hallinnon ja oikeusturvan toteutuminen hallintoasioissa. Tämä laki säätelee viranomaisten

toimintaa ja päätöksentekoa sekä edistää mm. avoimuutta ja oikeudenmukaisuutta. Hallintolaki sisältää mm. säännökset, jotka koskevat hallintoasioiden käsittelyä, päätöksentekoa, tiedoksiantoa ja muutoksenhakua. Näillä varmistetaan mm. se, että kansalaisten oikeudet ja velvollisuudet tulevat asianmukaisesti hoidetuksi (Hallintolaki 6.6.2003/434.)

Hallintopäätös on määritelty Paso ym. (2015) kirjassa seuraavasti: ”Hallintoasia ratkaistaan hallintopäätöksellä, jolla viranomainen soveltaa lakia yksittäistapaukseen ja määrää siten julkisoikeudellisen suhteen sisällön. Päätöksen tulee sisältää mm. päätöksen perustelu ja tieto siitä, mihin asiaosainen on oikeutettu tai velvoitettu taikka miten asia on muutoin ratkaistu”. (Paso ym. 2015, 264.)

Rikosasian pääasiallinen tarkoitus on rikosvastuun toteuttaminen. Paso ym. (2015) kirjassa on kerrottu, että rikosvastuun tarkoituksenmukaisuudella pyritään varmistamaan, että rangaistukset ovat kohtuullisia ja suhteellisia. Sillä on tarkoituksena myös rikosten ehkäisy, oikeudenmukaisuuden toteutuminen ja yhteiskunnan turvallisuus. Tämän lisäksi yhtenä lainkäytön tarkoituksena on ihmisen käyttäytymisen ohjaaminen. Lainsäädännöllä pyritään vaikuttamaan ihmisten käyttäytymiseen. Ilman lainkäyttöä aineellisen oikeuden normit (sopimus-, rikos-, ja perheoikeuden säännöt ja periaatteet) eivät voisi täyttää tavoitteitaan. Tuomioistuinten olemassaolo toimii viimekätisenä takeena aineellisen oikeuden toteutumiselle ja ohjaa ihmisiä noudattamaan sen säännöksiä. Rangaistuksen keskeinen tavoite on estää ihmisiä syyllistymästä rangaistaviin tekoihin. (Paso ym. 2015, 50,51.)

6.3.1 Hallintomenettely ajokiellossa

Ajokielto on säädetty Ajokorttilain (386/2011, 7. luku). Tutkimuksen kohdassa 3.5.2 on kerrottu väliaikaisen ajokiellon määräämisen perusteet. Päätöksenteko noudattaa Hallintolain (434/2003) mukaista menettelyä. Ajokielto päätökset sisältävät muutoksenhaku oikeuden. Prosessi on käyty läpi poliisin antamassa ohjeistuksessa (POL-2019-10957), joka käsittelee rikosperusteisen ajokieltoasian käsittelyä. Ohjeen mukaan asian tultua vireille, siitä seuraa

asian selvittäminen sekä kuuleminen. Tämän jälkeen asiassa annetaan päätös muutoksenhaku ohjeineen, jonka jälkeen asianosaisella on mahdollisuus hakea asiaan muutosta.

Väliaikaisen metsästyskiellon määrittämisen tulisi noudattaa edellä ajokielto asiassa kuvattua hallintopäätös menettelyä. Ajokorttilain uudistuksessa vuonna 2019, muutos siirsi ajokieltopäätösten ratkaisemisen poliisille. Tämän lain Hallituksen esityksessä (212/2010) on ajokiellosta kirjoitettu seuraavasti: ”Ajokielto on ajo-oikeuteen kohdistuva turvaamistoimenpide, jolla pyritään estämään ajoneuvon kuljettajan osallistuminen liikenteeseen silloin, kun katsotaan edellytysten siihen puuttuvan. Ajokiellon tehokkuus perustuu toisaalta sen ennalta estävyyteen ja koettuun kiinnijäämisriskiin ja toisaalta ajokiellon pituuteen, joka vaihtelee liikennekäyttäjien moitittavuuden mukaan. Myös ajokiellon välitön täytäntöönpano lisää seuraamuksen tehoa”. (HE 212/2010, 2.1 Ajokielto.) Väliaikaisen metsästyskiellon tarkoitus olisikin toimia ajokiellon tavoin samanlaisena turvaamistoimenpiteenä, jolla haetaan ennalta estävyyttä metsästysrikoksia kohtaan. Väliaikaista metsästyskieltoa säädettäessä, voitaisiin sitä mallintaa siten, miten päätöksenteko prosessi on säädetty ajokielto asioissa.

6.3.2 Esitutkintalaki

Metsästysrikoksia tutkittaessa, tutkintaa velvoittaa esitutkintalaissa (805/2011) säädetyt esitutkintalain periaatteet. Näiden periaatteiden mukaan esitutkinnassa on otettava huomioon mm. rikoksesta epäilyä vastaan, että hänen puolestaan vaikuttavat seikat ja todisteet. Esitutkintaa ohjaavia periaatteita ovat tasapuolisuusperiaate, syyttömyysolettama, suhteellisuusperiaate ja vähintään haitan periaate. (Esitutkintalaki 4. luku.)

Haastatteluissa kävi ilmi, että esitutkintaviranomaisten tulisi ottaa metsästyskieltoa määrättäessä huomioon mm. syyttömyysolettama. Metsästyskieltoa ei tulisi määrätä ns. heppoisin keinoin. Esitutkintalain tarkoituksena on turvata rikoksesta epäillyn oikeuksia. Esitutkintaviranomaisten toimet perustuvat laissa säädettyihin oikeuksiin, velvollisuuksiin ja niissä säädettyihin periaatteisiin. Tämän takia ei metsästyskielloja voitaisikaan määrätä hatusta vetämällä, vaan

tapaukset tutkitaan ja päätökset perustuvat tutkinnassa ilmi käyneisiin seikkoihin.

Metsästäjille suoritetuissa haastatteluissa esille nousi se, että lainsäädännön muutos voisi aiheuttaa ns. vääriä ilmiantoja ja pelkona oli, että metsästäjä voisi joutua tällaisen takia väärän toimenpiteen kohteeksi. Syytä epäillä tarkoittaa, että on olemassa riittävästi näyttöä tai todisteita, jotka viittaavat siihen, että henkilö on saattanut syyllistyä rikokseen. Tämä ei tarkoita, että henkilö on varmasti syyllinen, vaan että on tarpeeksi todisteita, jotta tutkinta voidaan aloittaa ja mahdollisesti edetä syyteharkintaan. Syytä epäillä kynnyksen täytyessä ja sen perusteella, esitutkintaviranomainen voi päättää jatkaako se tutkintaa ja ryhtyykö se sen vaatimiin tarvittaviin toimenpiteisiin. (Esitutkintalaki, 3. luku 3. §.) Tämä lainsäädäntö takaa puolestaan mm. sen, ettei ketään syytetä rikoksesta ennen kuin asiaa on tutkittu. Tämän takia ketään ei määrätä myöskään metsästyskieltoon pelkän naapurin ”Pekan” puhelinsoiton perusteella.

Lainsäädäntöä pohtiessa tulee huomioida myös, että Suomessa on rikoksesta epäillyn asema turvattu mm. Suomen perustuslailla. Perustuslain 6. §:n yhdenvertaisuuden mukaan, kaikki ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Tämän mukaan rikoksesta epäiltyä on kohdeltava samalla tavalla kuin muita, eikä häntä saa asettaa eri asemaan ilman hyväksyttävää syytä.

Perustuslain 21. §. koskee oikeusturvaa, joka takaa jokaiselle oikeuden saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa.

6.3.3 Nykyisen lainsäädännön esityö

Laki rikoslain 48a. luvun muuttamisesta 232/2011 astui voimaan 1.4.2011.

Tätä muutosta edelsi Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi rikoslain 48a. luvun, pakkokeinolain ja eräiden niihin liittyvien lakien muuttamisesta HE 221/2010.

Tässä Hallituksen esityksessä ehdotettiin rikoslakiin lisättäväksi uusi säännös törkeästä metsästysrikoksesta. Esityksessä ehdotettiin myös, että törkeästä metsästysrikoksesta tuomittu määrättäisiin aina metsästyskieltoon, ellei ole

erityisen painavia syitä jättää kieltoa määräämättä. Esityksessä metsästyskiellon kestoksi esitettiin vähintään kolmea ja enintään kymmentä vuotta.

Esitykseen oli otettu tilastoja metsästyskieltoon määräämisestä. 2000-luvulla metsästyskieltoon oli esityksen mukaan määrätty vuosittain 15–30 tuomittua. Vuonna 2008 kieltoon oli määrätty 21 tuomittua. Esityksessä oli kerrottu kieltojen kestoajoja. Kestojen keskimäärä oli yksi vuosi kuusi kuukautta. Metsästyskiellon laissa säädetty enimmäiskesto on viisi vuotta. Esityksestä käy ilmi, että vuosina 2005–2008 ei ollut määrätty yli neljän vuoden pituisia kieltoja. Tämän lisäksi esityksessä todettiin, että lain salliman enimmäiskeston pituisia kieltoja ei ole viime vuosina määrätty lainkaan. Vakavimmista metsästysrikoksista olisi perusteltua määrätä nykyistä pidempiä kieltoja. Metsästyskielto ja sen uhka on käytännössä erittäin merkityksellinen rikosten ennalta ehkäisemisen ja uusimisen kannalta. (HE 221/2010, 2.1.)

Esityksessä on korostettu useaan otteeseen ennaltaehkäisevyyden vaikutusta. Esityksen kohdassa törkeä metsästysrikos on asiaa pohdittu seuraavasti:

”Rikosten ennaltaehkäisyssä suuri kiinnijäämisriski on tehokas pelote. Valvontaviranomaiset ovat parantaneet yhteistyötään, tiedonkulkua ja paikallista valvontaa, mikä erityisesti näkyvän valvonnan lisäämisen kautta voi estää laittomia tekoja. Kuitenkaan valvontaa ei voida lisätä niin paljon, että kiinnijäämisriski erämaa-alueilla merkittävästi kasvaisi. Suunnitelmallisesti rikoksia tekevä voi arvioida, että rikoksella saatava hyöty on suurempi kuin kiinnijäämisen riski. Pelkkä ankarampi rangaistusuhka ei ehkä riitä vaikuttamaan rikoksentekijään, jos kiinni jääminen on sattumanvaraista. Jos kuitenkin ankaramman rangaistusuhan lisäksi rikoksentekijän on otettava huomioon pitkä metsästyskielto, hyödyn menettäminen ja rikoksentekovälineen menetys, näiden seuraamusten kokonaisuus voi ennaltaehkäistä sekä suunnitelmallisia että hetken mielijohhteesta tehtyjä törkeitä metsästysrikoksia”. (HE 221/2010, 3.)

Edellä mainitussa tekstissä on tuotu esille metsästyskiellon vaikutus ennaltaehkäisevänä keinona. Tämä on kuitenkin tällä hetkellä voimassa olevan lainsäädännön mukaan vain yksi osa rikosoikeudellista kokonaisuutta. Jos metsästyskieltoa laajennettaisiin siten, että se voisi olla yksi oma rikoksen varsinainen rangaistus edeltävä toimenpide, kasvattaisi tämä olemassaolollaan

ennaltaehkäisevyyden vaikutusta ja tämä voisi vähentää suunnitelmallisia ja hetken mielijohteesta tehtyjä metsästysrikoksia.

6.4 Tilastot

Tämän tutkimuksen liitteessä 1 on tilastoja rikosnimikkeillä metsästysrikos ja törkeä metsästysrikos vuosilta 2020–2023. Tilastot ovat poliisin PolStat -tietokannasta. Tilastot ovat otettu koko Suomen alueelta ja verrokkeina Kaakkois-Suomen ja Itä-Suomen poliisilaitosten alueilta kirjatut rikosnimikkeet. Koko Suomen osalta voidaan todeta, että esimerkiksi törkeällä rikosnimikkeellä olleita juttuja on kirjattu jokaisella tilastoidulla vuodella selvästi yli 10 kpl vuosittain. Kaakkois-Suomen ja Itä-Suomen alueiden välillä on havaittavissa selvä ero nimikkeiden lukumäärässä. Vuonna 2023 on Itä-Suomen alueelta kirjattu törkeitä metsästysrikoksia yhteensä 25 kpl. Tämän selittää osaltaan tutkimuksessa mainittu Case Savukukko, joka oli Itä-Suomen poliisilaitoksen alueella tutkima laaja metsästysrikos kokonaisuus.

Liitteessä 2 on otettu tilastot Tilastokeskuksen sivuilta metsästyskieltoon määrätty, rikosnimikkeillä metsästysrikos ja törkeä metsästysrikos. Tilastossa on huomioitu metsästyskiellon kesto ja niiden keskiarvo, kaikki sukupuolet, kaikki iät sekä kaikki saatavilla olleet Käräjä- sekä Hovioikeudet. Tätä tilastoa tutkittaessa on havaittavissa, että metsästyskieltojen määrä on suhteessa todella pieni verrattuna liitteessä 1 tilastoituihin rikosnimikkeisiin. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan syyttäjän tulee vaatia metsästyskieltoon määräämistä tuomioistuimen käsittelyssä. Tästä voi päätellä, että metsästyskieltoja ei ole vaadittu tuomittavaksi, niin suurta määrää, kuin metsästysrikos tapauksia on ollut tuomioistuimen käsittelyssä. Liitteen 1 tilastoista ei kaikki tapaukset ole päätyneet tuomioistuimeen, vaan osasta on voitu tuomita esimerkiksi sakko-rangaistus. Siltikin tilastojen lukumäärällinen suhde on verrattain iso, jonka syynä voi olla edellä mainittu tekijä. Tämän tilasto vertailun valossakin olisi esitutkintaviranomaisen, väliaikaisen metsästyskiellon määräämisen mahdollisuudelle hyvät perusteet.

7 TUTKIMUKSEN ARVIOINTI

7.1 Tutkimuksen luotettavuuden arviointi

Tutkimusmenetelmien luotettavuutta käsitellään yleensä validiteetin (tutkimuksessa on tutkittu, sitä mitä on luvattu) ja reliabiliteetin (tutkimustulosten toistuvuus käsittein (Tuomi & Sarajärvi. 2013, 136). Toisin sanoen laadullisessa tutkimuksessa tutkimuksen luotettavuudella tarkoitetaan sitä, kuinka hyvin tutkimuksen tulokset ja johtopäätökset vastaavat todellisuutta ja kuinka uskottavia ne ovat. Luotettavuutta voidaan varmistaa esimerkiksi triangulaatiolla, joka tarkoittaa, että tutkimuksessa käytetään ja yhdistetään useita eri menetelmiä, aineistoja tai tutkijoita saman ilmiön tutkimiseen, jotta saadaan monipuolisempi ja kattavampi kuva. (Tuomi & Sarajärvi. 2013, 143).

Tässä tutkimuksessa luotettavuutta pyrittiin parantamaan triangulaatiota hyödyntämällä, jonka tarkoituksena on lisätä tutkimuksessa sen uskottavuutta ja luotettavuutta yhdistämällä eri näkökulmia ja menetelmiä sekä tuoda tutkimukseen mahdollisimman yksityiskohtainen ja monipuolinen kuvaus tutkimuskohteesta ja sen kontekstista.

Aineiston keruussa käytettiin mm. haastatteluja, joiden avulla pyrittiin keräämään syvällistä ja monipuolista tietoa tutkittavasta ilmiöstä. Haastattelut tuottivatkin tälle tutkimukselle paljon aineistoa, mikä auttoi rikastuttamaan tutkimuksen ymmärrystä ja lisäämään sen monipuolisuutta. Reliabiliteettina toimi se, että kaikki haastateltavat olivat loppu viimein yhtä mieltä siitä, että väliaikaisen metsästyskiellon lisääminen nykyiseen lainsäädäntöön olisi hyvä asia. Edellä mainitun lisäksi haastattelujen avulla pystyttiin tarkentamaan ja selvittämään tutkimuksen tuloksia ja johtopäätöksiä, mitkä lisäävät tutkimuksen avoimuutta ja läpinäkyvyyttä.

Laadullisen tutkimuksen luotettavuus on tutkijan arvioinnin ja näytön varassa (Kananen. 2017, 176). Tämän tutkimuksen nimellä suoritettavat haastattelut ovat lähetetty haastateltaville tarkistettavaksi. Narratiivisesti auki kirjoitetut haastattelut, vastasivat täsmälleen sitä, mitä itse haastatteluissa oli keskusteltu.

7.2 Tutkimuksen eettisyys

Tutkimuksen uskottavuus ja tutkijan eettiset ratkaisut kulkevat täysin yhdessä. Uskottavuus perustuu siihen, että tutkijat noudattavat hyvää tieteellistä käytäntöä. (Tuomi & Sarajärvi. 2013, 132.) Hyvän tieteellisen käytännön loukkauksia ovat muun muassa toisten tutkijoiden työn vähättely julkaisussa, aikaisempiin tutkimuksiin viittaamisen puutteellisuus, harhaanjohtava raportointi, tulosten vajavainen dokumentointi ja saman tutkimuksen julkaiseminen useaan kertaan näennäisesti uutena. (Tuomi & Sarajärvi. 2013, 133.)

Tämän tutkimuksen aineisto on kerätty haastatteluiden sekä voimassa olevien lainsäädäntöjen pohjalta. Lainatut kirjoitukset ovat merkitty asianmukaisin lähdemerkinnöin joihin tekstissä on viitattu. Haastattelut ovat nauhoitettu ja nämä ovat säilytetty tutkijan omalla tietokoneella, joka on suojattu salasanalla. Tallennetut haastattelut poistetaan opinnäytetyön arvioinnin jälkeen kuukauden päästä. Tähän tutkimukseen ei ollut saatavilla aiempia vastaavia tutkimuksia. Tutkimuksessa käytetty kirjallinen aineisto on saatavilla julkisista lähteistä.

8 LOPUKSI

Olin yhteydessä tähän tutkimukseen liittyen oikeus- sekä maa- ja metsätalousministeriöön. Kyseiset ministeriöt ovat lakeja säätäviä tahoja ja olisin arvostanut suuresti heidän näkemyksiään tästä tutkittavasta aiheesta. Molemmissa ministeriöissä vedottiin kiireeseen ja tämän vuoksi tässä tutkimuksessa ei ole lain säädännöstä vastaavien viranomaisten näkemyksiä siitä, olisiko nykyistä lainsäädäntöä tarpeellista muuttaa metsästyskiellon osalta.

Oma näkemykseni tähän tutkimusaiheeseen on, että väliaikaisen metsästyskiellon lisääminen tutkimuksessa esitetyn kaltaisesti olisi erittäin hyvä ja tarpeellinen laki muutos. Perusteluina tähän on se, että Suomessa tapahtuu paljon metsästysrikoksia, jotka eivät johdu inhimillisistä vahingoista, vaan ne ovat tahallisella teolla aiheutettuja rikoksia. Metsästys tapahtuu pääsääntöisesti ampuma-aseita käyttäen, jonka tulee korostaa metsästyksen liittyvää huolellisuus velvoitetta vaaran ja vahinkojen välttämiseksi. Salametsästys on yksi iso metsästysrikoksia aiheuttava tekijä. Taustalla on mm. turhautumista nykyiseen petopolitiikkaan.

Viranomaisena työskennellessä en oikeastaan voisi ajatella asiaa siten, että salametsästystä voisi inhimillistää missään muotoa. Ymmärrän ja on sanomatakin selvää, miksi sitä Suomessa tapahtuu, mutta tämän kaltainen vastakkainasettelu ei ole relevanttia tässä asiassa. Olen metsästäjänä joutunut itsekin useasti siihen tilanteeseen, että olemme joutuneet puntaroimaan sitä, että mihin maastoon uskallamme laskea metsästyskoiria irti susivaaran vuoksi. Meidän tulee kuitenkin muistaa, että metsästäjät ovat avainasemassa Suomessa mm. liikenneturvan takia. Meille viranomaisille tulee lähes päivittäin liikenneonnettomuustehtäviä, joissa osallisena on ollut hirvieläin. Jos Suomessa ei tapahtuisi hirvieläinten kannansäätelyä metsästyksen avulla, olisi liikenneonnettomuuksien määrät huomattavasti suurempia.

Tähänkin asiaan viitaten tulisi petopoliittiset asiat saattaa Suomessa siihen pisteeseen, että tuolla luonnossa ja taajama-alueilla meillä kaikilla olisi vapaata liikkumatilaa tehdä ja harrastaa asioita, ilman sitä pelon vaaraa, että siinä joutuisi esimerkiksi oma lemmikkieläin suurpedon hyökkäyksen kohteeksi. Jos suurpetojen kannansäätelyä ei saada Suomessa järkeviin mittasuhteisiin tulee se osaltaan myös vaikuttamaan aiemmin mainittuun hirvieläinten kannanhoidolliseen metsästyksen negatiivisesti, koska metsästyskoirat ovat tässäkin asiassa avainasemassa.

Metsästysrikoksista käytävät keskustelut herättävät voimakkaista tunteita ja mielipiteitä. Tässäkin tutkimuksessa osa haastateltavista halusi pysytellä nimettömänä suojellakseen itseään mahdollisilta vastatoimilta ja vihamielisiltä reaktioilta. Metsästysrikokset ovat tabuaihe ja sen rikkominen voi johtaa monenlaisiin negatiivisiin seurauksiin, minkä vuoksi monet valitsevat pysyä hiljaa aiheesta. Toivon, että tämä tutkimus herättää sen lukijassaan positiivisen mielikuvan siitä, miksi toimivalla lainsäädännöllä on merkitystä mm. rikosten ennalta estävyydessä. Rikkomalla sääntöjä vaikeutetaan sillä rehellisten ihmisten toimimista arvostettujen ja perinteisten harrastusten parissa, kuten metsästyksen.

Haluan kiittää kaikkia niitä henkilöitä ja tahoja, jotka ovat osallistuneet mielipiteineen ja asiantuntija näkemyksineen tähän tutkittavaan aiheeseen liittyen. Suomessa on pitkä ja hieno historia metsästyksen saralla ja toivon omalta

osaltani, että tämä upea harrastus ja perinne saisi jatkoa tulevaisuudessakin ilman ristiriitoja päättävien viranomaisten ja metsästäjien välillä.

LÄHTEET

Ajokorttilaki 29.4.2011/386.

Alasuutari, P. 2011. Laadullinen tutkimus 2.0. Neljäs uudistettu painos. Tampere: Vastapaino.

Esitutkintalaki 22.7.2011/805.

Hallintolaki 6.6.2003/434.

Haastateltava A. 2024. Haastattelu 19.9.2024.

Haastateltava B. 2024. Haastattelu 25.9.2024.

Haastattelu 8.1.2025. Suomen riistakeskus.

HE 212/2010. Hallituksen esitys Eduskunnalle ajokorttilaiksi ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi.

HE 221/2010. Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi rikoslain 48 a luvun, pakkokeinolain ja eräiden niihin liittyvien lakien muuttamisesta.

Hirsjärvi, S. & Hurme, H. 2022. Tutkimushaastattelu: teemahaastattelun teoria ja käytäntö. E-kirja. Gaudeamus Oy. Saatavissa: <https://kaakkuri.finna.fi/Record/kaakkuri.229077?sid=4915797183> [viitattu 27.1.2025]

Hirsjärvi, S., Remes, P. & Sajavaara, P. 2009. Tutki ja kirjoita. 22. painos. Helsinki: Tammi.

Horttanainen, H. 2025. Haastattelu. 5.2.2025.

Kananen, J. 2017. Laadullinen tutkimus pro graduna ja opinnäytetyönä. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja. Jyväskylä: Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kulla, H. & Salminen, J. 2024. Hallintomenettelyn perusteet. E-kirja. Helsinki: Alma Talent. Saatavissa: <https://verkkokirjahylly-almatalent.fi.ezproxy.xamk.fi/teos/IADBBXXTBBAEF#piste:t62c> [viitattu 19.1.2025]

Laki metsästyksestä ja riistanhoidosta, (Jagt- og vildtforvaltningsloven) 21.3.2019/265.

Metsästysasetus, (Jaktförordning) 24.9.1987/905.

Metsästyslaki, (Jaktlag) 14.5.1987/259.

Metsästyslaki 28.6.1993/615.

Niemivuo, M. 2020. Lainvalmistelu, oikeudelliset perusteet ja käytäntö. E-kirja. Helsinki: Kauppakamari. Saatavissa: <https://kaakkuri.finna.fi/Record/kaakkuri.226551?sid=4916173776> [viitattu 28.1.1025]

Paso, M., Saukko, P., Tarukannel, V. & Tolvanen, M. 2015. Hallintolain käyttö. Helsinki: Talentum.

Pitkänen, J. 2025. Kolumni, Suden suojeluluokitusta lievennettiin Bernin sopimuksessa. *Metsästäjälehti* 1/2025, 53. Verkkolehti. Saatavissa: <https://www.lehtiluukku.fi/lehti/metsastaja/read/1-2025/401450.html> [viitattu 27.1.2025]

Pohjolainen, H-P. 2024a. Haastattelu. 13.12.2024.

Pohjolainen, H-P. 2024b. Rikosylikomisario. Puhelinkeskustelu.

Poliisi. 2025a. Ajokieltokielto päätöksien tekeminen vie viikkoja, jopa kuukausia. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://poliisi.fi/-/ajokieltopaatoksen-tekeminen-vie-viikkoja-jopa-kuukausia> [viitattu 14.2.2025]

Poliisi. 2025b. Kaakkois-Suomen poliisilaitos. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://poliisi.fi/kaakkois-suomen-poliisilaitos/> [viitattu 21.1.2025]

Poliisi. 2025c. Kaakkois-Suomen poliisilaitoksen organisaatio. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://poliisi.fi/organisaatio-ja-johto-kaakkois-suomen-poliisilaitos> [viitattu 21.5.2025]

Poliisihallituksen ohje rikosperusteisen ajokieltoasian käsittely POL-2019-10957.

Puusa, A & Juuti, P. 2020. Laadullisen tutkimuksen näkökulmat ja menetelmät. Helsinki: Gaudeamus.

Rautiainen, P., Kostianen, A., Kurki, V., Soininen, N. & Määttä, Tapio. 2023. Oikeus ja sen tutkiminen. Tampere: Vastapaino.

Riistan metsästystä ja saalista koskeva laki, (Lov om jakt og fangst av vilt) 29.5.1981/38.

Rikoslaki 19.12.1889/39.

Simenius, T. 2025. Haastattelu. 22.1.2025.

Suomen Metsästäjäliitto. 2025a. Liity jäseneksi. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://metsastajaliitto.fi/metsastajalle/jasenpalvelut/liity-jaseneksi> [viitattu 22.2.2025]

Suomen perustuslaki 11.6.1999/731.

Suomen riistakeskus. 2023. Metsästäjän opas. 20. painos. Keuruu: Otavan Kirjapaino Oy.

Suomen riistakeskus. 2025a. Riistahallinto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://riista.fi/riistahallinto/> [viitattu 23.1.2025]

Suomen riistakeskuksen. 2025b. *Metsästäjä* (1), 22–23. Verkkolehti. Saatavissa: <https://www.lehtiluukku.fi/lehti/metsastaja/read/1-2025/401450.html> [viitattu 3.2.2025]

Tuomi, J. & Sarajärvi, A. 2013. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. 11. uudistettu laitos. Vantaa: Tammi.

Vilka, H. 2015. Tutki ja kehitä. 4. uudistettu painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

RIKOSNIMIKKEISET TILASTOT

Tilastot metsästysrikos ja törkeä metsästysrikos nimikkeillä vuosilta 2020–2024, jotka ovat otettu poliisin ylläpitämästä PolStat -tietokannasta. Vuoden 2025 tilastoja ei ole saatavilla.

Tilasto no. 1: koko Suomi

Ilmoitettu Kpl	METSÄSTYSRIKOS	TÖRKEÄ METSÄSTYSRIKOS	Summa
2020	160	27	187
2021	135	14	149
2022	138	17	155
2023	124	38	162
2024	133	21	154
Summa	690	117	807

25.1.2025

- 1 -

13.39.58

Tilasto no. 2: Kaakkois-Suomi

815 Kaakkois-Suomi

Ilmoitettu Kpl	METSÄSTYSRIKOS	TÖRKEÄ METSÄSTYSRIKOS	Summa
2020	5	0	5
2021	2	0	2
2022	9	3	12
2023	4	0	4
2024	6	0	6
Summa	26	3	29

25.1.2025

- 1 -

13:41:37

Tilasto no. 3: Itä-Suomi

851 Itä-Suomi

Ilmoitettu Kpl	METSÄSTYSRIKOS	TÖRKEÄ METSÄSTYSRIKOS	Summa
2020	22	12	34
2021	29	3	32
2022	14	4	18
2023	20	25	45
2024	19	4	23
Summa	104	48	152

25.1.2025

- 1 -

13:42:01

METSÄSTYSKIELTOTILASTOT

Tässä liitteessä on otettu tilastot Tilastokeskuksen StatFin-tietokannasta. Tähän tilastoon on haettu 33 eri Käräjä- ja Hovioikeuden määräämät metsästyskielto tuomiot metsästys- ja törkeä metsästysrikos asioissa vuosilta 2020–2023. Tilastossa on huomioitu muuttujina, kaikki sukupuolet, kaikki tilastosta saatavat iät (15 – 80->).

			Kieltojen lukumäärä	Kiellon keskiarvo
2020	48a:1§ Metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	4	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	1,4
	48a:1a§ Törkeä metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	-	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	-
2021	48a:1§ Metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	8	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	1,4
	48a:1a§ Törkeä metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	-	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	-
2022	48a:1§ Metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	10	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	1,0
	48a:1a§ Törkeä metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	-	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	-
2023	48a:1§ Metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	6	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	1,6
	48a:1a§ Törkeä metsästysrikos	Kieltojen lukumäärä yhteensä	2	-
		Metsästyskiellon kesto (vuotta)	-	4,5

<A HREF='https://stat.fi/tilasto/dokumentaatio/syyttr' TARGET=_blank>Tilaston dokumentaatio</A>
- ei yhtään

Päivitetty viimeksi:

Kieltojen lukumäärä:

20240925 08:00

Kiellon keskiarvo:

20240925 08:00

Lähde:

Tilastokeskus, syytetyt, tuomitut ja rangaistukset